

Hof van Beroep Gent
4 februari 2022

Tiende kamer, correctionele zaken
Arrest

Arrestnummer:

C/176/2022

Repertoriumnummer:

2022/396

Notitienummer griffie:

2021/NT/932

Notitienummer parket-generaal

2020/PGG/2230

2021/VJ11/932

Not.nr. BG.37.LI.021051/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. **E.L.,** (RRN (...))
met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Nigeria) op (...),
wonende te (...), (...),
- burgerlijke partij -
2. nr. **N.C.U.,**
met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Nigeria) op (...),
zonder gekende woonplaats,
woonstkeuze doende op het adres van haar raadsman meester B.S., advocaat
met kantoor te (...), (...),
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. **K.M.,** (RRN (...))
met Sierra Leonese nationaliteit,
geboren te (...) (Sierra Leone) op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,
- beklaagde -
2. nr. **B.C.C.,** (RRN (...))
met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te Nigeria op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,
- beklaagde -
3. nr. **O.O.P.,** (RRN (...))
met onbekend nationaliteit, geboren te op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,
- beklaagde -
4. nr. **D.M.,** (RRN (...))
met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Nigeria) op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,
- beklaagde -
5. t/m 12 nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

13. nr. **I.F.P.**, (RRN (...))
 met Nigeriaanse nationaliteit,
 geboren te (...) (Nigeria) op (...),
 wonende te (...),
 - beklagde -
14. nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)
15. nr. **U.B.**, (RRN (...))
 met Nigeriaanse nationaliteit,
 geboren te (...) (Nigeria) op (...),
 wonende te (...),
 voorheen wonende te (...), Verenigd Koninkrijk, (...),
 zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,
 - beklagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek:

A. mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was;

(art. 389, § 1, eerste lid, *433quinquies*, §§ 1, 1°, 2 en 4, en *433novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken;

(art. 389, § 1, eerste lid, *433septies*, eerste lid, 2° en tweede lid, en *433novies* §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;

(art. 389, § 1, eerste lid, *433septies*, eerste lid 1, 3° en tweede lid, *433novies*, §§ 1 en 5, en 483 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt;

(art. 389, § 1, eerste lid, *433septies*, eerste lid 1, 6° en tweede lid, en *433novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet;

(art. 389, § 1, eerste lid, *433octies*, eerste lid 1, 2° en tweede lid, en *433novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

1. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk alsook buiten het rijk, meer

bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 1 november 2016 tot en met 6 februari 2020
door K.M., D.M., O.O.P., B.C.C., (...), U.B.,
ten nadele van N.C.U., geboren te (...) op (...)
BG37.LI.21051/2018

2. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk, alsook buiten het rijk, meer bepaald te Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2016 tot en met 6 februari 2020
door K.M., D.M., O.O.P., (...), I.F.P., ten nadele van B.C.C.,
BG37.LI.21051/2018

3. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang te Antwerpen en elders in het rijk, alsook buiten het rijk, meer bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2018 tot en met 26 april 2018
door K.M., (...),
ten nadele van E.C., geboren te (...)op (...),
BG37.LI.21051/2018

4. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk, alsook buiten het rijk meer bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2018
door K.M.,
ten nadele van E.L.
BG37.LI.21051/2018

5. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk, alsook buiten het rijk meer bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk minstens in de periode van 20 juli 2019 tot en met 6 februari 2020
door K.M., D.M.,
ten nadele van G.F.
BG37.LI.21051/2018

6. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk alsook buiten het rijk, meer bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk de periode van 1 januari 2017 tot en met 1 januari 2019
door K.M., D.M., (...)
ten nadele van O.A.
BG37.LI.21051/2018

7. bij samenhang te Antwerpen, alsook buiten het rijk, meer bepaald in Dubai (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk minstens in de periode van 11 maart 2019 tot en met 18 juni 2019
door B.C.C., (...), U.B.,
ten nadele van W.V.
BG37.LI.21051/2018

8. te Brugge, elders in het West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 14 augustus 2019 tot en met 6 februari 2020
door B.C.C., (...),

ten nadele van F.A.(‘A.’).

BG37.LI.21051/2018

B. aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie,

(art. 380, §§ 1, 1° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang;

(art.380, §§ 3, 1° en 7, 382, §§ 1 en 4, en 483 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid;

(art. 380, §§ 3, 2° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

1. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk alsook buiten het rijk, meer bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 1 november 2016 tot en met 6 februari 2020 door K.M., D.M., O.O.P., B.C.C., (...) ten nadele van N.C.U., geboren te (...) op (...);

BG37.LI.21051/2018

2. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk, alsook buiten het rijk, meer bepaald te Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2016 tot en met 6 februari 2020

door K.M., D.M., O.O.P., (...) I.F.P.,

ten nadele van B.C.C.;

BG37.LI.21051/2018

3. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang te Antwerpen en elders in het rijk, alsook buiten het rijk, meer bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2018 tot en met 26 april 2018

door K.M., (...),

ten nadele van E.C., geboren te (...) op (...);

BG37.LI.21051/2018

4. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk, alsook buiten het rijk meer bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2018

door K.M.,

ten nadele van E.L.;

BG37.LI.21051/2018

5. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk, alsook buiten het rijk meer bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk minstens in de periode van 20 juli 2019 tot en met 6 februari 2020 door K.M., D.M., ten nadele van G.F.;

BG37.LI.21051/2018

6. te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk alsook buiten het rijk, meer bepaald in Frankrijk, Italië en Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2017 tot en met 1 januari 2019

door K.M., D.M., (...),

ten nadele van O.A.;

BG37.LI.21051/2018

7. bij samenhang te Antwerpen, alsook buiten het rijk, meer bepaald in Dubai (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk minstens in de periode van 11 maart 2019 tot en met 18 juni 2019

door B.C.C., (...), U.B.,

ten nadele van W.V.;

BG37.LI.21051/2018

8. te Brugge, elders in het West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) herhaaldelijk in de periode van 14 augustus 2019 tot en met 6 februari 2020

door B.C.C., (...), ten nadele van F.A.('A.').

BG37.LI.21051/2018

C. mensensmokkel met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

(art. 77bis, eerste, tweede en vierde lid en 77sexies, eerste lid Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken;

(art. 77quater, eerste lid 1, 2° en tweede lid, en 77sexies, eerste lid Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;

(art. 77^{quater}, eerste lid, 3° en tweede lid, en 77^{sexies}, eerste lid Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; art. 483 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt;

(art. 77^{quater}, eerste lid, 6° en tweede lid, en 77^{sexies}, eerste lid Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet;

(art. 77^{quater}, eerste lid, 7° en tweede lid, en 77^{sexies}, eerste lid Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

1. bij samenhang te Antwerpen en elders in het rijk, alsook buiten het rijk, meer bepaald Nigeria en Italië (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) in de periode van 20 oktober 2016 tot en met 22 oktober 2016

door K.M.,

ten nadele van N.C.U.

BG37.LI.21051/2018

2. bij samenhang te Antwerpen en elders in het rijk, alsook buiten het rijk, met name Nigeria (artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering) in de periode van 1 januari 2016 tot en met 21 april 2016, op een niet nader bepaalde datum

door K.M.,

ten nadele van B.C.C.

BG37.LI.21051/2018

D. opzettelijke slagen

opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan N.C.U.,

(art. 392 en 398, eerste lid Strafwetboek)

bij samenhang te Antwerpen op een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 augustus 2017 tot en met 1 oktober 2017

door K.M..

E. verwerven criminele vermogensvoordelen

zaken bedoeld in artikel 42, 3° Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben gekocht, te hebben geruild of om niet te hebben ontvangen, te hebben bezeten, bewaard of beheerd, te weten gelden afkomstig uit mensenhandel en exploitatie prostitutie, ofschoon hij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen, de oorsprong van die zaken kende of moest kennen,

(art. 505, eerste lid, 2° Strafwetboek)

te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk herhaaldelijk in de periode van 1 november 2016 tot en met 6 februari 2020

1. minstens 100 euro en 1.000.000 Nigeriaanse Naira (cfr. nav. pv. 20178/20) door (...),
2. minstens 10.196 euro, 50 US Dollar, 630.000 Nigeriaanse Naira (cfr. nav. pv. 20178/20) door U.B..

F. omzetting of overdracht criminele vermogensvoordelen om illegale herkomst te verbergen

de zaken, bedoeld in artikel 42, 3° Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, te weten gelden afkomstig uit mensenhandel en exploitatie prostitutie, (art. 505, eerste lid 3° Strafwetboek)

te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk herhaaldelijk in de periode van 1 november 2016 tot en met 6 februari 2020

1. minstens 100 euro en 1.000.000 Nigeriaanse Naira (cfr. nav. pv. 20178/20) door (...)
2. minstens 10.196 euro, 50 US Dollar, 630.000 Nigeriaanse Naira (cfr. nav. pv. 20178/20) door U.B..

G. verbergen aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom criminele vermogensvoordelen

de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42, 3° Strafwetboek bedoelde zaken, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben verheeld of verhuld, te weten gelden afkomstig uit mensenhanden en exploitatie prostitutie, ofschoon hij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen de oorsprong van die zaken kende of moest kennen.

(art. 505, eerste lid, 4° Strafwetboek)

te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk herhaaldelijk in de periode van 1 november 2016 tot en met 6 februari 2020

1. minstens 100 euro en 1.000.000 Nigeriaanse Naira (cfr. nav. pv. 20178/20) door (...),
2. minstens 10.196 euro, 50 US Dollar, 630.000 Nigeriaanse Naira (cfr. nav. pv. 20178/20) door U.B..

H. leidend persoon criminele organisatie

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, (art. 324bis en 324ter, § 4 Strafwetboek)

te Brugge en elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk in de periode van 1

januari 2016 tot en met 6 februari 2020
door K.M., D.M.

I. deel uitmaken van een criminele organisatie

zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft,
(art. 324bis en 324ter, § 1 Strafwetboek)

te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk in de periode van 1 januari 2016 tot en met 6 februari 2020
door O.O.P., B.C.C., (...), I.F.P., (...), U.B..

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING IN HOOFDE VAN EERSTE INVERDENKINGGESTELDE

Eerste inverdenkinggestelde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3°, 43bis en 43quater Strafwetboek, -zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (BS 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 20.000 euro (smokkel B.C.), 50.000 euro (smokkel N.C.U.), 10.000 euro (uitbuiting B.C.), 25.000 euro (uitbuiting N.C.U.), 3.840 euro (huurgeld B.C.), 6.180 euro (huurgeld N.C.U.), 1.020 euro (huurgeld F.G.), cfr. nav pv 20168/20,

hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of de inkomsten uit de belegde voordelen,

hetzij het equivalent bedrag van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen doch niet kon worden teruggevonden in het vermogen van de verdachte.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING IN HOOFDE VAN TWEEDE INVERDENKINGGESTELDE

Tweede inverdenkinggestelde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3°, 43bis en 43quater Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (BS 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 10.000 euro (uitbuiting B.C.), 25.000 euro (uitbuiting N.C.), 3.840 euro (huurgeld B.C.), 6.180 euro (huurgeld N.C.), 1.020 euro (huurgeld F.G.), cfr. nav pv 20168/20,

hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of de inkomsten uit de belegde voordelen,

hetzij het equivalent bedrag van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen doch niet kon worden teruggevonden in het vermogen van de verdachte.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B.17, besliste bij vonnis van 26 mei 2021 op tegenspraak als volgt:

"Verbetert de dagvaarding zoals hierboven vermeld.

"VOORAF: VERBETERING VAN DE DAGVAARDING

De dagvaarding, die na verwijzing door de raadkamer louter als dagstelling geldt, vermeldt ten onrechte dat vijftiende beklagde U.B. wordt vervolgd voor de feiten voorwerp van de tenlastelegging A1, terwijl betrokkene hiervoor niet werd verwezen. Het betreft een louter materiële vergissing en partijen werden hierover gehoord. "

1. Strafrechtelijk

Ten aanzien van K.M., eerste beklagde

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, AS, A6, 81, 82, 83, 84, 85, 86, Cl, C2, D en H bewezen.

Veroordeelt K.M. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, AS, A6, 81, 82, 83, 84, 85, 86, Cl, C2, D en H:

*tot een **gevangenisstraf van 10 jaar** en tot een **geldboete van 1000,00 EUR**, verhoogd met 70opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR**.*

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 6 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70opdecimen en gebracht op 48000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

*Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklagde voor een termijn van **10 jaar** ontzet uit de volgende rechten:*

- 1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;*
- 2. Verkozen te worden;*
- 3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;*
- 4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;*
- 5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechte/ijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;*
- 6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;*

Spreekt overeenkomstig art. 42,3 ° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoorde/en die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 11 6040, 00 EUR.

Veroordeelt K.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200, 00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25, 00 EUR verhoogd met 70 opdecimem, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke*
- gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 20, 00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR*
- solidair met medeveroordeelden D.M., O.O.P., B.C., D.W., I.C.O., A.O., B.A., A.A., F.S., O.R., I.F.P., O.O.R. en U.B. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 2111 7, 65 EUR.*

Ten aanzien van D.M., tweede beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A1, A2, AS, A6, 81, 82, 85, 86 en H bewezen.

Veroordeelt D.M. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, AS, A6, 81, 82, BS, 86 en H:

*tot een **gevangenisstraf van 7 jaar** en tot een **geldboete van 1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimem en gebracht op **8000,00 EUR**.*

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 4 maal 1 000, 00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimem en gebracht op 32000, 00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

*Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van 10 **jaar** ontzet uit de volgende rechten:*

- 1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;*
- 2. Verkozen te worden;*
- 3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;*
- 4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;*
- 5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;*
- 6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;*

Spreekt overeenkomstig art. 42,3 ° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoorde/en die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 46040, 00 EUR.

Veroordeelt D.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- solidair met medeveroordeelden K.M., O.O.P., B.C.C., D.W., I.C.O., A.O., B.A., A.A., F.S., O.R., I.F.P., O.O.R. en U.B. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 21117,65 EUR.

Ten aanzien van **O.O.P.**, derde beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A1, A2, AS, A6, 81, 82, 85, 86 en H bewezen.

Veroordeelt O.O.P. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, AS, A6, 81, 82, BS, 86 en H:

tot een **gevangenisstraf van 30 maanden** en tot een **geldboete van 1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 2 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 16000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van **5 jaar** ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoede/ijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt O.O.P. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- solidair met medeveroordeelden K.M., D.M., B.C.C., D.W., I.C., A.O., B.A., A.A., F.S., O.R., I.F.P., O.O.R. en U.B. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 21117,65 EUR.

Ten aanzien van B.C., vierde beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A1, A7, A8, B1, B7, B8 en I bewezen.

Veroordeelt B.C.C. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A7, A8, B1, B7, B8 en I:

tot een **gevangenisstraf van 5 jaar** en tot een **geldboete van 1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 2 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 16000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van **10 jaar** ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechte/ijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt B.C.C. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
 - een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
 - een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- solidair met medeveroordeelden K.M., D.M., O.O.P., D.W., I.C.O., A.O., B.A., A.A., F.S., O.R., I.F.P., O.O.R. en U.B. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 21117,65 EUR.

(...)

Ten aanzien van I.F.P., dertiende beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A2, 82 en I bewezen.

Wijst het verzoek tot het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond.

Veroordeelt I.F.P. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A2, 82 en /:

tot een **gevangenisstraf van 18 maanden** en tot een **geldboete van 1000,00 EUR**, verhoogd met 70

opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 4 jaar en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 500,00 EUR.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van **5 jaar** ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt I.F.P. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- solidair met medeveroordeelden K.M., D.M., O.O.P., B.C.C., D.W., I.C.O., A.O., B.A., A.A., F.S., O.R., O.O.R. en U.B. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 21117,65 EUR.

(...)

Ten aanzien van **U.B.**, vijftiende beklaagde

Verklaart defeiten onder de tenlasteleggingen A7, B7, E2, F2, G2 en I bewezen.

Veroordeelt U.B. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, 87, E2, F2, G2 en I:

tot een **gevangenisstraf** van **30 maanden** en tot een **geldboete** van **1 000'00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 15 maanden en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 500,00 EUR.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van 5 jaar ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Spreekt overeenkomstig art. 42,3 ° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoorde/en die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 1 0196, 00 EUR, 50,00 USD en 630000, 00 Nigeriaanse Naira.

Veroordeelt U.B. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200, 00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25, 00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20, 00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50, 00 EUR
- solidair met medeveroordeelden K.M., D.M., O.O.P., B.C.C., D.W., I.C.O., O.A., B.A., A.A., F.S., O.R., I.F.P. en O.O.R. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 2111 7, 65 EUR.

Overtuigingsstukken:

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42-1 ° Sw. de overtuigingsstukken **BG/3535/2020, BG/5076/2020, BG/5077/2020, BG/5080/2020, BG/5082/2020, BG/5083/2020, BG/4001/2020, BG/3991/2020, BG/3990/2020, BG/3986/2020, BG/3527/2020, BG/3545/2020, BG/3544/2020, BG/3543/2020, BG/3542/2020, BG/3540/2020, BG/3538/2020, BG/3534/2020 en BG/3530/2020**, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Stelt de overtuigingsstukken **BG/5079/2020, BG/3989/2020, BG/3988/2020, BG/3987/2020, BG/3984/2020, BG/3983/2020, BG/3982/2020, BG/3526/2020, BG/3537/2020, BG/3533/2020, BG/3532/2020, BG/3531/2020, BG/3528/2020, BG/2106/2020, BG/2107/2020, BG/2108/2020, BG/2109/2020, BG/2110/2020, BG/2086/2020, BG/2087/2020, BG/2088/2020, BG/2089/2020, BG/2090/2020, BG/2091/2020, BG/2092/2020, BG/2093/2020, BG/2094/2020, BG/2095/2020, BG/2096/2020, BG/2097/2020, BG/2098/2020, BG/2099/2020, BG/2100/2020, BG/2101/2020, BG/1719/2020, BG/1721/2020, BG/0091/2020, BG/0748/2020, BG/5081/2020, BG/0094/2020, BG/0095/2020, BG/0096/2020, BG/0097/2020, BG/0098/2020, BG/0099/2020, BG/0100/2020, BG/0121/2020, BG/0122/2020, BG/3987/2020, BG/3984/2020, BG/3983/2020,**

BG/3982/2020, BG/3526/2020, BG/3537/2020, BG/3533/2020, BG/3532/2020, BG/3531/2020, BG/3528/2020, BG/2106/2020, BG/2107/2020, BG/2108/2020, BG/2109/2020, BG/2110/2020, BG/2086/2020, BG/2087/2020, BG/2088/2020, BG/2089/2020, BG/2090/2020, BG/2091/2020, BG/2092/2020, BG/2093/2020, BG/2094/2020, BG/2095/2020, BG/2096/2020, BG/2097/2020, BG/2098/2020, BG/2099/2020, BG/2100/2020, BG/2101/2020, BG/1719/2020, BG/1721/2020, BG/0091/2020, BG/0748/2020, BG/5081/2020, BG/0094/2020, BG/0095/2020, BG/0096/2020, BG/0097/2020, BG/0098/2020, BG/0099/2020, BG/0100/2020, BG/0121/2020, BG/0122/2020, BG/3987/2020, BG/3984/2020, BG/3983/2020, BG/3982/2020, BG/3526/2020, BG/3537/2020, BG/3533/2020, BG/3532/2020, BG/3531/2020, BG/3528/2020, BG/2106/2020, BG/2107/2020, BG/2108/2020, BG/2109/2020, BG/2110/2020, BG/2086/2020, BG/2087/2020, BG/2088/2020, BG/2861/2019 ter beschikking van het openbaar ministerie, teneinde er mee te handelen als naar recht.

2. Burgerrechtelijk

2.1 De burgerlijke partij N.C.U.:

Verklaart de eis van de burgerlijke partij N.C.U. ontvankelijk en gegrond als volgt. Veroordeelt D.M. -

O.R. - B.C. - K.M. -

U.B. - O.O.P. - B.A. - A.A. in solidum om

als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij N.C.U. de som van: **vijfentwintigduizend euro (25000,00 EUR) materieel en moreel vermengd**, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 3600,00 EUR, waarbij toepassing wordt gemaakt van artikel 43bis Sw.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij N.C.U. ontvankelijk en gegrond als volgt.

Veroordeelt K.M. om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij N.C.U. de som van: **duizend euro (1000,00 EUR) materieel en moreel vermengd**, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden.

2.2 De burgerlijke partij E.L.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij E.L. ontvankelijk en gegrond als volgt.

Veroordeelt K.M. om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij E.L. de som van: **twaafluizend euro (12000,00 EUR) materieel en moreel vermengd**, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 1 juli 2017 tot op heden, de

gerechtelijke intresten en de kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 1320,00 EUR.

Verleent akte van voorbehoud wat betreft de toekomstige schade.

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B.17, besliste eveneens bij vonnis van 26 mei 2021 als volgt:

"wat betreft de vordering strekkende tot onmiddellijke aanhouding

Recht doende op verstek ten aanzien van D.M. en I.C.O.O..

*Beveelt de **ONMIDDELLIJKE AANHOUDING** van D.M. en I.C.O.O. om 09u58."*

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 31 mei 2021 door de beklaagde B.C.C. tegen "alle beschikkingen van het vonnis, conform het neergelegde grievenformulier";
- 2 juni 2021 door de beklaagde O.O.P. tegen "alle beschikkingen van het vonnis, conform het neergelegde grievenformulier";
- 14 juni 2021 door de beklaagde K.M. tegen "alle beschikkingen van het vonnis, conform het neergelegde grievenformulier";
- 18 juni 2021 door de beklaagde D.M. tegen "alle beschikkingen van het vonnis, conform het neergelegde grievenformulier";
- 22 juni 2021 door het openbaar ministerie tegen B.C., O.O.P., K.M. en D.M. tegen "alle beschikkingen op strafgebied";
- 24 juni 2021 door de beklaagde I.F.P. tegen "alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied van het vonnis, conform het neergelegde grievenformulier";
- 24 juni 2021 door het openbaar ministerie tegen I.F.P. tegen "alle beschikkingen op strafgebied";
- 25 juni 2021 door de beklaagde U.B. tegen "alle burgerlijke en strafrechtelijke beschikkingen van het vonnis, conform het neergelegde grievenformulier";
- 25 juni 2021 door het openbaar ministerie tegen U.B. tegen "alle beschikkingen op strafgebied".

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, op:

- 31 mei 2021 door de advocaat van de beklaagde B.C.C.;
- 2 juni 2021 door de advocaat van de beklaagde O.O.P.; 14 juni 2021 door de advocaat van de beklaagde K.M.; 18 juni 2021 door de advocaat van de beklaagde D.M.;
- 22 juni 2021 door het openbaar ministerie tegen B.C.C., O.O.P., K.M. en D.M.;
- 24 juni 2021 door de advocaat van de beklaagde I.F.P.;
- 24 juni 2021 door het openbaar ministerie tegen I.F.P.;
- 25 juni 2021 door de advocaat van de beklaagde U.B.; 25 juni 2021 door het openbaar ministerie tegen U.B..

1.4 Op de rechtszitting van 22 oktober 2021 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werd de zaak wat betreft de beklaagde U.B. onbepaald uitgesteld en werd de zaak voor de overige beklaagden uitgesteld naar de rechtszitting van 2 december 2021.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 2 december 2021:

- de beklaagde K.M. in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester L.L. en meester V.D.S.A., advocaat met kantoor te (...);
- de beklaagde D.M. in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester D.M.N.,

- advocaat met kantoor te (...);
- de beklaagde O.O.P. in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.D.K.L., advocaat met kantoor te (...);
- de beklaagde B.C.C. in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester L.N., advocaat met kantoor te (...);
- de beklaagde I.F.P. in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester R.S.A., voor V.B., beiden advocaat met kantoor te (...);
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van D.C.J., advocaat- generaal;
- de burgerlijke partij N.C.U. in haar middelen vertegenwoordigd door meeste P.D., advocaat met kantoor te (...), voor meester B.S., advocaat met kantoor te (...);
- de burgerlijke partij E.L. in haar middelen vertegenwoordigd door meester P.D., advocaat met kantoor te (...),

dit alles in het Nederlands, behoudens de verklaringen van de beklaagde B.C. die zich heeft uitgedrukt in de Engelse taal en werd bijgestaan door de aangestelde tolk, die alles wat werd gezegd, heeft vertaald van het Engels naar het Nederlands en omgekeerd.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 26 mei 2021 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In de door de (advocaten van de) partijen ingediende grievenformulieren, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt telkens bepaald welke grieven tegen het vonnis van 26 mei 2021 worden ingebracht:

voor de beklaagde B.C.C.:

- op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A.1, A.7, A.8, 8.1, 8.7 en 1, de verzwarende omstandigheden voor de telastlegging 8.8;
- op strafgebied met betrekking tot de straf: ze vraagt een mildere straf, net als de toepassing van gunstmaatregelen;

voor de beklaagde O.O.P.:

- op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring aan de telastleggingen A.1, A.2, 8.1, 8.2 en I en de door de eerste rechter opgelegde straffen;
- de veroordeling tot schadevergoeding aan N.C.U.;
- de veroordeling tot de gerechtskosten;

voor de beklaagde K.M.:

- op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A.4, A.6, 8.4, 8.6, C.1, C.2, D en H en de door de eerste rechter opgelegde straffen, inclusief de uitgesproken verbeurdverklaring;

- op burgerlijk gebied met betrekking tot de veroordelingen tot schadevergoeding aan de burgerlijke partijen E.L. en N.C.U.;

voor de beklaagde D.M.:

- op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A.1, A.2, A.5, A.6, B.1, B.2, B.5, B.6 en H, en de straf;
- op burgerlijk gebied met betrekking tot de veroordeling tot het betalen van schadevergoeding aan N.C.U.;

voor het openbaar ministerie in het ten aanzien van de beklaagden K.M., D.M., O.O.P. en B.C.C. ingediende grievenformulier: uitsluitend wat de voor deze beklaagden uitgesproken straffen betreft;

voor de beklaagde I.F.P.:

- op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A.2, B.2 en I;
- op strafgebied met betrekking tot de uitgesproken straffen: hij vraagt in ondergeschikte orde een mildere toepassing van de strafwet ("*opschorting, werkstraf, mildere straf met uitstel, ...*");

voor het openbaar ministerie in het ten aanzien van de beklaagde I.F.P. ingediende grievenformulier: uitsluitend wat de voor deze beklaagde uitgesproken straffen betreft.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden K.M., D.M., O.O.P., B.C.C. en I.F.P. en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

Als gevolg van de devolutieve werking, voortvloeiende uit de beperkte hoger beroepen en de grieven, is de beslissing van de eerste rechter definitief voor wat betreft:

- de schuld van de beklaagde B.C.C. aan het basismisdrijf van de telastlegging B.8, dus zonder de verzwarende omstandigheden;
- de veroordeling van de beklaagde B.C.C. om aan N.C.U. een schadevergoeding te betalen van 25.000 euro te vermeerderen met de interesten en een rechtsplegingsvergoeding van 3.600 euro, hoofdelijk met D.M., O.R., K.M., U.B., O.O.P., B.A. en A.A.;
- de schuld van de beklaagde K.M. aan de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.5, B.1, B.2, B.3 en B.5.

3 De beklaagden werden voor elk van de hen te last gelegde feiten naar de correctionele rechtbank verwezen bij beschikking van de raadkamer te Brugge van 21 januari 2021, als volgt:

- B.C.C. voor de telastleggingen A.1, A.7, A.8, B.1, B.7, B.8 en I;
- O.O.P. voor de telastleggingen A.1, A.2, B.1, B.2 en I;
- K.M. voor de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, A.5, A.6, B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, C.1, C.2, D en H;
- D.M. voor de telastleggingen A.1, A.2, A.5, A.6, B.1, B.2, B.5, B.6 en H;
- I.F.P. voor de telastleggingen A.2, B.2 en I;

verzachtende omstandigheden aannemend voor de telastleggingen A en B voor elk van deze beklagden, voor de telastleggingen C.1 en C.2 voor K.M., en voor de telastlegging H voor K.M. en D.M..

De eerste rechter was dus bevoegd om te oordelen over de strafvordering en het hof is dit eveneens.

4. Overzicht van de feiten

4.1 De lokale politie van de zone Brugge stelde in het najaar van 2018 vast dat meer vrouwelijke prostituees dan gewoonlijk en van Afrikaanse origine, hun seksuele diensten aanboden op de erotische website www.redlights.be, beheerd door de LM BV. In de op site geplaatste advertenties verwees men naar zowel privé-ontvangst in Brugge, als naar escortdiensten aangeboden over het ganse Rijk.

Op basis van de telefoonnummers vermeld op de site bij de verschillende advertenties, startte men een telefonie-onderzoek op.

De eerste resultaten wezen uit dat meerdere telefoonnummers werden geregistreerd op naam van dezelfde personen. Bij de registratie van de telefoonnummers hadden de titularissen adressen opgegeven waar ze niet waren ingeschreven, hetzij onbestaande adressen. Geen van de titularissen was ingeschreven in België.

Verder onderzoek toonde aan dat de personen op wiens naam een telefoonnummer of simkaart werd geregistreerd, niet steeds de werkelijke eindgebruikers van dat nummer waren.

Aangezien sommige advertenties op de site redlights.be werden geschreven in de derde persoon enkelvoud, en er aan de hand van eenzelfde telefoonnummer werd geadverteerd voor meerdere dames, werden de advertenties niet geplaatst door de prostituees zelf. Bovendien stelde de politie vast dat verschillende advertenties soms werden geplaatst binnen dezelfde tijdsperiode.

Onderzoek bij Link Media wees uit dat de advertenties werden beheerd via telefoonnummers geregistreerd op naam van onder meer O.J., K.M. (eerste beklagde), D.M. (tweede beklagde), O.O.P. (derde beklagde), G.F. en O.A. (zevende beklagde). Men stelde vast dat de advertenties soms werden aangepast vanuit IP-adressen in Italië, Frankrijk of Nigeria.

O.J. kon in de loop van het onderzoek worden geïdentificeerd als de burgerlijke partij N.C.U..

Sommige klanten van de prostituees formuleerden klachten bij de LM BV. Deze klachten hielden aanwijzingen in van feiten van mensenhandel: klanten moesten bijkomend de chauffeur van de prostituee bekostigen, de prostituee was vergezeld van een man die intimiderend voor de deur bleef wachten, de prostituee deed het werk niet vrijwillig, de aangeboden diensten correspondeerden niet met de diensten waarvoor werd geadverteerd, of de prostituee bleek iemand anders te zijn dan afgebeeld op de foto's in de advertenties.

4.2 Vanaf 15 juli 2019 werden in opdracht van de onderzoeksrechter verschillende telefoonnummers afgeluisterd. Dit bracht aan het licht dat de beklagde K.M. en D.M., die zich "J." en "S." lieten noemen, instonden voor het beheer van de advertenties op de site redlights.be, en onder meer N.C.U. en B.C.C. (vierde beklagde) aanstuurden bij het uitvoeren van escorte-opdrachten. K.M.('J.') en D.M.('S.') bepaalden welke diensten aangeboden werden en stonden in contact met de klanten. Ze bepaalden ook de tarieven. Vervolgens gaven ze de opdrachten door aan de escorte-meisjes.

Ook E.L. en G.F. konden worden geïdentificeerd als prostituees die werden gestuurd naar klanten, die

hadden gereageerd op de advertenties.

N.C.U. en B.C.C. verklaarden allebei dat ze op initiatief en met de hulp van K.M.(‘J.’) vanuit Nigeria naar België werden gesmokkeld, om er in de prostitutie te worden tewerkgesteld.

K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) stonden in contact met de taxichauffeurs die de meisjes naar de afspraken brachten, de zogenaamde *"black taxi's"*. Het betreft een niet vergunde taxidienst, die instaat voor het vervoeren tegen betaling van prostituees voor de uitvoering van hun opdrachten. A.O., Ka.M., B.A., A.A., F.S., O.R. en I.F.P. (dertiende beklagde) konden worden geïdentificeerd als dergelijke *"black taxi's"*. Ook de derde beklagde, O.O.P. en partner van D.M.(S.), voerde dergelijke taxiritten uit.

Het telefonieonderzoek toonde aan dat K.M.(‘J.’) de prostituees bleef aansturen, ook toen ze tijdelijk in haar thuisland Nigeria verbleef.

In België verbleef K.M.(‘J.’) in een appartement in de (...), dat ze huurde via een tussenpersoon. N.C.U., B.C.C. en G.F. woonden minstens tijdelijk bij haar in, en moesten bijdragen in de kosten voor de huur en nutsvoorzieningen. D.M.(S.) verbleef op niet regelmatige basis in het appartement.

Het geld dat de klanten aan de prostituees betaalden, moest met K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) worden gedeeld volgens het *"50/50-systeem"*. Uit de verklaringen van N.C.U. en B.C.C. blijkt dat dit er op neer kwam dat er voor de prostituees zelf, na aftrek van alle kosten waarin ze moesten bijdragen en de terugbetalingen die ze moesten doen, weinig tot niets overschoot.

Een deel van de opbrengsten werd via een *"black western union"-systeem*, beheerd door onder meer de vijftiende beklagde U.B., getransfereerd naar onder meer een Nigeriaanse bankrekening op naam van K.M.(‘J.’).

4.3 Uit de afgeluisterde telefoongesprekken bleek dat B.C.C. op een bepaald ogenblik zelf prostituees begon aan te sturen, zoals ook K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) dat deden.

Op het gsm-toestel in beslag genomen bij B.C.C. werden in de WhatsApp-applicatie een zeer groot aantal audiobestanden gevonden, die aantoonde dat ze ervoor zorgde dat een Nigeriaans meisje met de naam W.V., vanuit Nigeria naar Dubai werd gebracht om er te worden tewerkgesteld als prostituee.

4.4 K.M.(‘J.’) en B.C.C. werden gearresteerd op 6 februari 2020. De politie stelde vast dat alle activiteiten met de advertenties op de site redlights.be, beheerd door de entiteiten en telefoonnummers voorwerp van huidig onderzoek, quasi onmiddellijk na die datum volledig stilvielen.

5. Telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, A.5, A.6, B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, C.1, C.2 en D - K.M.(‘J.’)

5.1 K.M.(‘J.’) stelt in conclusies haar schuld aan het basismisdrijf van de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.5, B.1, B.2, B.3 en B.5 niet te betwisten, maar vraagt om de bij deze telastleggingen voorziene verzwarende omstandigheden niet bewezen te verklaren. Het hof stelt vast dat deze beklagde in het grievenformulier geen enkele grief formuleerde voor wat betreft haar schuld aan deze telastleggingen. Haar schuld aan deze telastleggingen staat zoals hoger gezegd dus definitief vast, inclusief de bij deze telastleggingen voorziene verzwarende omstandigheden, en het oordeel daarover behoort niet tot de saisine van het hof. Het hof kan en mag de argumenten die de beklagde daarover in conclusies ontwikkelde, niet beantwoorden.

5.2 In de telastlegging A.4 wordt K.M.(‘J.’) vervolgd voor mensenhandel ten nadele van E.L., in de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2018.

Het misdrijf mensenhandel bestaat uit de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van controle over hem met het oog op één van de in artikel 433*quinquies*, § 1 Strafwetboek opgesomde doelstellingen, in dit geval de uitbuiting van prostitutie.

Uit de dossiergegevens blijkt dat E.L. op 14 april 1984 werd geboren in Lagos, Nigeria. Tussen 1 juni 2013 en 1 juli 2015 werd ze verschillende keren door de Brusselse politie gecontroleerd in het kader van raamprostitutie. Op 11 april 2016 verkreeg ze een F- kaart, geldig tot 29 maart 2021, op basis van haar wettelijke samenwoning met E.O. (karton 6, onderkaft 3, navolgend proces-verbaal 019438/19 van 19 november 2019). Volgens de Dienst Vreemdelingenzaken hielp E.O. sinds 2008 drie verschillende Nigeriaanse vrouwen aan een Belgisch verblijfsstatuut door middel van samenwoont of een door hem erkend kind. Daarnaast hielp hij door middel van erkenning drie kinderen bij evenveel verschillende moeders aan een Belgisch verblijfsstatuut.

E.L. werd in het kader van het dossier dat ter beoordeling voorligt op 28 september 2020 verhoord (karton 12, onderkaft 1, p. 81). Ze verklaarde toen in de prostitutie (*"in de vitrine"*) te werken al van voor ze Belgische documenten had. Daarnaast deed ze escorte voor "J.", daarmee doelende op de eerste beklagde K.M.(‘J.’). Ze deed dit gedurende twee jaar, voor het laatst in december 2018. J. verbleef in een appartement in de (...) in Wilrijk, waar er altijd heel veel meisjes aanwezig waren. E.L. ontmoette er onder meer "S.", door J. voorgesteld als haar zus. E.L. overnachtte soms in het appartement in de (...), waar J. haar vroeg om escorteopdrachten uit te voeren. Als ze toestemde werd ze ter plaatse gebracht in een *"black taxi"*. De chauffeurs kregen de adressen van J., die de afspraken met de klanten maakte. J. kreeg de helft van wat ze verdiende. Voorbehoedsmiddelen, massageolie en lingerie moest ze zelf betalen.

Verder verklaarde ze dat J. haar vertelde dat Telenet de internetaansluiting had afgesloten omdat verschillende rekeningen niet waren betaald. Op vraag van J. zorgde ze voor een nieuwe aansluiting op haar naam. Volgens J. kon ze dit zelf niet doen, omdat ze geen Belgische identiteitsdocumenten had.

Geconfronteerd met de verschillende documenten die op haar naam werden teruggevonden bij de huiszoeking in het appartement in de (...), stelde E.L. vast dat J. haar identiteitskaart zonder haar medeweten en toestemming had gebruikt voor het uitvoeren van onder meer een betaling via Moneygram. Ze vermoedde ook dat J. misbruik maakte van prepaidkaarten van Bpost op haar naam.

Nazicht van de communicatieapplicatie Messenger, gebruikt door E.L., bevestigde dat ze voor het laatst contact had met K.M.(‘J.’) in december 2018 (karton 12, onderkaft 1, p. 82).

Het hof ziet geen enkele reden om te twijfelen aan de geloofwaardigheid en de juistheid van de verklaring van E.L.. Deze verklaring toont aan dat K.M.(‘J.’) E.L. geregeld bij haar liet verblijven in haar appartement in de (...) in Antwerpen, om haar van daaruit uit te sturen naar escorteopdrachten. Ook al stemde E.L. toe in de opdrachten die ze kreeg, dit neemt niet weg dat de beklagde de prostitutie van E.L. heeft uitgebuit. Ze moest immers de helft van het geld dat de klanten haar voor haar seksuele diensten betaalden, afgeven aan de beklagde. Voorbehoedsmiddelen, lingerie en massageolie moest ze volledig zelf betalen.

Het basismisdrijf van de telastlegging A.4 is dus bewezen.

Het is voor het hof eveneens bewezen dat de beklaagde hierbij misbruik maakte van de kwetsbare toestand waarin E.L. zich bevond, zodanig dat deze in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken. Uit de hoger geschetste gegevens blijkt dat E.L. al verschillende jaren als raamprostituee werkte, voor ze escorteopdrachten kreeg van K.M.('J.'). Afkomstig uit Nigeria kwam ze op 11 april 2016 weliswaar een tijdelijke verblijfstitel in België, maar deze titel was precair. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken was immers bekend geraakt dat de partner met wie ze stelde een relatie te hebben - wat de reden was om haar een verblijfsstatuut op basis van gezinshereniging te verlenen - verschillende andere vrouwen en kinderen via dubieuze middelen aan een verblijfsstatuut had geholpen. Ze had geen andere bron van inkomsten en het blijkt niet dat ze een sociaal netwerk had, ander dan het prostitutiemilieu, waarop ze kon terugvallen voor hulp en bijstand.

Het is daarentegen niet bewezen dat de beklaagde het misdrijf pleegde door ten aanzien van E.L. direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen, of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

Het staat vast dat K.M.('J.') van de activiteit een gewoonte maakte. Niet alleen buitte ze de prostitutie van E.L. uit gedurende een lange periode, E.L. was niet het enige slachtoffer. Ook N.C.U., B.C.C., E.C. en G.F. werden in gelijkaardige omstandigheden door de beklaagde uitgebuit (zie de telastleggingen A.1, A.2, A.3 en A.5).

Het door K.M.('J.') gepleegde misdrijf was een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, zoals hierna zal blijken bij de bespreking van de telastleggingen H en 1.

5.3 In de telastlegging B.4 wordt K.M.('J.') vervolgd voor het aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden van de meerderjarige E.L., ten einde eens anders driften te voldoen, met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie.

Om de redenen weergegeven in het vorige randnummer, is het voor het hof bewezen dat de beklaagde E.L. geregeld in het door haar gehuurde appartement liet verblijven, om haar van daaruit uit te sturen naar klanten die hadden gereageerd op advertenties op de site Redlights.be, voor het verlenen van seksuele diensten. Hieruit volgt dat ook het (basis)misdrijf van de telastlegging 8.4 bewezen is.

Het staat voor het hof vast dat de beklaagde daarbij misbruik maakte van de kwetsbare toestand waarin E.L. verkeerde, meer bepaald als gevolg van haar precaire administratieve toestand. Zoals al in het vorige randnummer aangehaald beschikte E.L. vanaf 11 april 2016 weliswaar over een tijdelijke verblijfstitel in België, maar deze titel was precair. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken was immers bekend geraakt dat de partner met wie ze stelde een relatie te hebben - wat de reden was om haar een verblijfsstatuut op basis van gezinshereniging te verlenen - verschillende andere vrouwen en kinderen via dubieuze middelen aan een verblijfsstatuut had geholpen.

Het is daarentegen niet bewezen dat de beklaagde het misdrijf van de telastlegging 8.4 pleegde door ten aanzien van E.L. direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen, of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

5.4 Wat de telastleggingen A.6 en B.6 betreft, bestaat er twijfel over de schuld van de beklaagde.

Op 5 augustus 2018 werd "black taxi" B.A. gecontroleerd te Kalmthout. Hij bevond zich in een voertuig ingeschreven op zijn naam. Hij verklaarde aan de politie te wachten op een vriendin die ergens op bezoek was. Die vriendin werd later geïdentificeerd als O.A., geboren te Nigeria op 6 januari 1987, niet ingeschreven in het Rijk.

Uit het onderzoek is gebleken dat K.M.('J.') voor het aansturen van prostituees onder meer gebruik maakte van het telefoonnummer (...), geregistreerd op naam van O.A..

Van de Italiaanse autoriteiten vernamen de onderzoekers dat O.A. in april 2008 werd overgebracht naar Italië, waar ze door een Nigeriaanse vrouw in Milaan seksueel werd uitgebuit. Ze wist te ontsnappen.

In een op 8 oktober 2019 afgeluisterd telefoongesprek vraagt B.C.C. aan B.A. of hij kan komen. B.A. vraagt of B.C.C. toch wel zeker is, aangezien hij daags voordien op vraag van J. naar Gent was gereden voor een meisje, maar dat ze zijn moeten terugkeren omdat het voor niks was. Hij wilde niet ergens naar toe gaan voor niks.

Deze gegevens vormen weliswaar een aanwijzing dat O.A. een van de prostituees was, aangestuurd door K.M.('J.'), maar dit is onvoldoende zeker. In het op 8 oktober 2019 afgeluisterd telefoongesprek wordt het meisje waarvan sprake, niet met naam genoemd. O.A. kon niet worden gelokaliseerd en verhoord.

Het hof spreekt de beklaagde daarom vrij voor de telastleggingen A.6 en 8.6.

5.5

5.5.1 Op 24 februari 2020 en op 6 maart 2020 (karton 12, onderkaft 2, p. 2 en 3) werd N.C.U. verhoord. Ze verklaarde dat ze in Nigeria in grote armoede leefde en in 2013-2014 op een feestje voor het eerst in contact met M. M. kende iemand met de naam J. die op zoek was naar mensen om over te brengen naar Europa. N.C.U. zag dit als een gouden kans om uit de armoede te geraken. Omdat ze geen visum kreeg, ging de overtocht niet door. In 2016 vroeg J. of ze nog altijd geïnteresseerd was om naar Europa te komen, waarop ze bevestigend antwoordde. J. vertelde haar niet welk werk ze zou moeten doen. Op vraag van J. ging ze naar Lagos, naar een man die haar documenten in orde zou brengen. Ze moest een naam kiezen voor het opmaken van een paspoort en het aanvragen van een visum. Ze koos voor de naam L.O.J. Acht dagen later belde J. haar op met de melding dat haar visum klaar was. Ze moest haar paspoort en visum afgeven aan de man die deze documenten in orde had gebracht.

J. vertelde haar dat ze haar 50.000 euro moest betalen voor de overtocht. N.C.U. kende de waarde van de euro niet en wist toen nog steeds niet welk werk ze zou komen doen in België.

Nadat haar visum klaar was, bracht J.'s moeder N.C.U. naar "het schrijn". Onder voodoo moest N.C.U. de eed afleggen dat ze J. niet zou aangeven bij de politie en dat ze het volledige bedrag zou terugbetalen. Ze moest een stuk van haar hoofdhaar laten afknippen, net als haar okselhaar en schaamhaar, teen- en vingernagels. Ze namen ook haar slip en bh af. Deze stukken werden achtergelaten aan het voodooschrijn en zouden daar blijven tot ze alles afbetaald had.

De man die haar documenten had geregeld, bracht N.C.U. naar de luchthaven. Ze vloog van Nigeria naar Parijs en van Parijs naar Italië, waar ze op 20 of 21 oktober 2016 aankwam. 's Anderendaags moest ze een vlucht nemen naar België. In de luchthaven van Zaventem werd ze opgewacht door een "black taxi", die haar naar de woning van J. bracht, in de (...) in Antwerpen. Ze werd er verwelkomd door J. en B.C.C.. J. nam haar Nigeriaans paspoort en visum af. Een maand later moest ze haar eerste escorteopdracht uitvoeren.

In de periode tussen de eerste poging om naar Europa te komen en oktober 2016 moest ze bij de moeder van J. inwonen, waar ze werd gebruikt als knecht. Ze werd er ook verkracht door de broer van J., die haar zei dat hij seks had met alle meisjes die zijn zus naar Europa bracht.

B.C.C. vertelde in haar verklaringen van 6 februari 2020 en 19 mei 2020 eveneens over haar overtocht vanuit Nigeria naar België (karton 11, onderkaft 1, p. 2 en karton 13, onderkaft 6, p. 6). Meer bepaald verklaarde ze dat ze in 2016 aankwam in België. Ze verliet Nigeria omdat haar vader ziek was en haar moeder was overleden. Haar stiefmoeder bekommerde zich niet om haar. Ze was toen 22 jaar. Via iemand met de naam "*Happy*" kwam ze in contact met een man en met J.. De man regelde haar reis tot in Libië, waar ze voor het eerst telefonisch contact had met J.. De man zei haar dat J. diegene was die haar overbracht en dat ze J. zou zien bij aankomst in Europa. Hij regelde ook de overtocht met de boot van Libië naar Italië, waar ze naar een kamp moest gaan. Eens in Italië gaf J. haar per telefoon verdere richtlijnen. Na een kort verblijf in een niet nader genoemde stad, werd ze opgehaald om per bus naar Parijs en vervolgens naar België te reizen. In België moest ze de tram nemen naar de woning in de (...) in Antwerpen. Toen ze daar aankwam, was J. eten aan het klaarmaken.

B.C.C. verklaarde verder nog dat ze voor haar vertrek onderworpen werd aan een voodoo-eed. De man die haar overtocht naar Libië regelde, bracht haar naar "*het schrijn*". Er werd een kip geslacht, waarvan het bloed werd gegoten over het voodoo-schrijn. Zelf moest ze het hart van de kip inslikken en ze moest er ook iets bij drinken. Ze moest zweren dat ze de kosten voor de overtocht volledig zou terugbetalen, anders zou ze sterven. Ze mocht ook haar pooier niet aangeven bij de politie. J. had haar verteld dat ze haar 20.000 euro moest terugbetalen. Ook B.C.C. kende de waarde van de euro niet en vergeleek de euro met de Nigeriaanse Naira.

5.5.2 De verklaringen van N.C.U. en B.C.C. tonen voldoende aan dat K.M.('J.') hen vanuit Nigeria via tussenpersonen naar België liet smokkelen, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel. Het hof ziet geen enkele reden om te twijfelen aan de waarachtigheid en geloofwaardigheid van deze verklaringen, die bovendien met elkaar overeenstemmen: beide vrouwen verklaarden dat ze voor een voodoo-schrijn moesten verschijnen, waar ze moesten zweren hun reiskosten terug te betalen en de beklagde nooit te zullen aangeven bij de politie. Daarbij komt nog dat N.C.U. in een op 23 februari 2020 afgeluisterd telefoongesprek met een onbekende vrouw verwees naar het feit dat de beklagde zowel haar zelf als B.C.C. had "*overgebracht*" (naar België).

Het vermogensvoordeel bestond niet alleen uit de grote som die zowel N.C.U. als B.C.C. voor hun overtocht aan de beklagde moesten terugbetalen en die de werkelijke kosten ongetwijfeld oversteeg, maar ook uit de opbrengsten die de beklagde met de exploitatie van de prostitutie van beide vrouwen wilde realiseren.

De beklagde maakte daarbij misbruik van de kwetsbare toestand waarin zowel N.C.U. als B.C.C. zich bevonden. Beiden hebben de Nigeriaanse nationaliteit en N.C.U. verklaarde dat ze in Nigeria in grote armoede leefde. Ook B.C.C. bevond zich in een precaire sociale toestand: ze was amper 22 jaar en had geen familie meer die zich om haar bekommerde. Beiden hadden dus geen andere

echte en aanvaardbare keuze dan zich te laten misbruiken.

Pas bij artikel 16, 1° van de wet van 31 mei 2016 (*BS 8 juni 2016*, inwerking getreden op 18 juni 2016) werden aan artikel 77^{quater}, eerste lid, 3° *Wet 15 december 1980 de woorden "ofdoor ontvoering, machtsmisbruik of bedrog"* toegevoegd. De beklaagde pleegde de feiten van de telastlegging C.2 op een niet nader bepaalde datum in de periode van 1 januari 2016 tot en met 21 april 2016, dus voor de inwerkingtreding van deze wet. De (bij deze) telastlegging (voorziene tweede verzwarende omstandigheid) moet daarom worden verbeterd als volgt: "*met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang*". Deze verbetering laat de feiten van de telastlegging C.2 onverlet en voegt daar geen feiten aan toe. Het is op de zo verbeterde telastlegging C.2 dat de tegenspraak betrekking had.

Telkens hierna sprake is van de telastlegging C.2, betreft het deze zoals hier verbeterd.

De beklaagde pleegde het misdrijf zowel ten aanzien van N.C.U. als ten aanzien van B.C.C. door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, meer bepaald het voodoo-ritueel waarvan sprake in de verklaringen van beide slachtoffers.

De verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, is volgens het hof eveneens bewezen. De verklaring van N.C.U. wijst erop dat de beklaagde nog meer meisjes dan haarzelf en B.C.C. naar België smokkelde. Dit gegeven en de manier waarop het smokkelen van N.C.U. en B.C.C. gebeurde, namelijk na hen te hebben laten onderworpen aan een voodoo-ritueel, uitgevoerd door een voodoopriester, wijst op een systematiek en een gewoonte.

Het staat bovendien vast dat de feiten van de telastleggingen C.1 en C.2 daden van deelneming zijn aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de beklaagde de hoedanigheid van leidend persoon had. Uit de verklaringen van beide slachtoffers blijkt dat de beklaagde niet alleen handelde, maar geholpen werd door meerdere tussenpersonen, waarvan een iemand (in het geval van N.C.U.) zorgde voor de nodige documenten, andere(n) voor de overige praktische regelingen (zoals bijvoorbeeld de wijze van transport). Tot de vereniging behoorde ook de voodoopriester, die het voodoo-ritueel begeleidde en uitvoerde. Al deze betrokkenen zijn geen toevallige mededaders, maar behoorden tot een georganiseerde groepering waarin elkeen zijn eigen rol en taak had en waaraan elk van hen wetens en willens deelnam.

5.6 In de telastlegging D wordt K.M.(‘J.’) vervolgd voor het opzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen aan N.C.U., op een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 augustus 2017 tot en met 1 oktober 2017.

Bij verhoor op 6 maart 2020 verklaarde N.C.U. hierover dat K.M.(‘J.’) in augustus of september 2017 ontdekte dat ze geld naar haar moeder had gestuurd, terwijl ze haar schulden aan K.M.(‘J.’) nog niet had afbetaald. Ze gaf haar daarom een klap in het aangezicht met de hand. Daarna haalde ze een bezemsteel, waarmee ze N.C.U. over het hele lichaam sloeg, waardoor de bezemsteel zelfs in twee brak. Omdat ze pijn op de borst had, ging N.C.U. naar het ziekenhuis. Hoewel ze wist dat ze pijn had, gaf K.M.(‘J.’) haar diezelfde dag toch nog de opdracht een escorteopdracht uit te voeren.

Het hof ziet geen enkele reden om te twijfelen aan de juistheid en geloofwaardigheid van de verklaring van N.C.U. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan doordat geen medisch attest voorligt of doordat N.C.U. niet onmiddellijk na de feiten aangifte deed bij de politie. Ze was immers een jonge prostituee afkomstig uit Nigeria, die hier niemand kende behalve haar pooiers, en die geen Belgische verblijfsdocumenten had.

De verklaring van N.C.U. is trouwens ook op andere punten geloofwaardig gebleken, zoals blijkt uit een toetsing aan de objectieve gegevens van het onderzoek, waaronder het telefonieonderzoek. De vele afgeluisterde telefoongesprekken bevestigden de seksuele uitbuiting van N.C.U. door de beklagde, zoals door N.C.U. beschreven in haar verklaringen.

6. Telastleggingen A.1, A.2, A.S, A.6, B.1, B.2, B.S en B.6 - D.M.(S.)

6.1 N.C.U. verklaarde zowel bij verhoor op 24 februari 2020 als bij verhoor op 6 maart 2020 dat ze niet alleen escorteopdrachten kreeg van K.M.(‘J.’), maar ook van de beklagde D.M.(S.). Uit haar verklaring komt naar voren dat de rol van beiden evenwaardig was, met dat verschil dat D.M.(S.), door haar “S.” genoemd, haar niet vanuit Nigeria naar België had overgebracht, zodat ze aan D.M.(S.) geen terugbetaling moest doen van de kosten voor deze smokkel.

In haar verklaring van 24 februari 2020 bevestigde ze uitdrukkelijk aan de verbalisanten dat (karton 12, onderkaft 2, p. 2):

zowel J. als S. de advertenties plaatsten op de website redlights.be, waardoor ze bepaalden welke diensten er aangeboden werden;

de oproepnummers ten aanzien van het cliënteel zowel bij J. als bij S. in gebruik waren;

- zowel J. als S. in contact stonden met de klanten en de afspraken regelden, net als de gehanteerde tarieven;
- J. en S. vervolgens de opdracht via WhatsApp doorgaven aan de meisjes, waaronder zichzelf, N.C.U.;
- J. en S. in contact stonden met de taxichauffeurs die de meisjes rondvoerden;
- door deze manier van handelen het escortemeisje zelf geen inspraak had in de afspraken gemaakt met de klant, zodat het gebeurde dat wanneer de escortemeisjes zich aanboden bij een klant, ze voor een voldongen feit werden geplaatst.

Uit diezelfde verklaring blijkt dat N.C.U. de helft van de opbrengsten van een escorteopdracht, na aftrek van de kosten van de “black taxi”, aan D.M.(S.) moest betalen.

De verklaringen van N.C.U. zijn niet alleen geloofwaardig, ze worden bevestigd door de resultaten van het telefonieonderzoek, waaronder de afgeluisterde telefoongesprekken:

- simkaarten op naam van D.M.(S.) werden gebruikt voor het adverteren op redlights.be;
- in een op 27 juli 2019 tussen B.C.C. en N.C.U. afgeluisterd telefoongesprek verwees N.C.U. naar het feit dat zowel K.M.(‘J.’) als D.M.(S.) die dag een escorteopdracht hadden doorgestuurd;
- ook uit een gesprek op 28 augustus 2019 tussen B.C.C. en N.C.U. blijkt dat D.M.(S.) (en K.M.(‘J.’)) hen diezelfde dag een escorteopdracht had(den) gegeven;
- in een gesprek met B.C.C. op 2 september 2019 vertelde K.M.(‘J.’) dat D.M.(S.) daags voordien N.C.U. naar een klant in Nederland had gestuurd;

- uit een op 14 september 2019 afgeluisterd telefoongesprek tussen B.C.C. en E.S. blijkt dat D.M.(S.) en haar partner O.O.P. die dag bij N.C.U. in de woning in de (...) in Antwerpen waren. B.C.C. zei dat D.M.(S.) was gekomen om ten aanzien van N.C.U. het "50/50-systeem" toe te passen. Volgens B.C.C. draaide het werk niet goed.

Het is dus bewezen dat (ook) de beklaagde D.M.(S.) N.C.U. heeft geworven en als het ware in dienst had, met als doel de uitbuiting van haar prostitutie, zodat ze zich schuldig maakte aan mensenhandel. Ten onrechte houdt de beklaagde voor als zou er geen sprake zijn van uitbuiting: N.C.U. moest maar liefst de helft van wat de klant betaalde, afgeven aan de beklaagde en dit pas na aftrek van de kosten voor de "black taxi". Dit betekende dat er nauwelijks iets overschoot voor N.C.U. zelf. Het tegendeel blijkt niet uit de vaststelling dat N.C.U. beperkte bedragen via moneytransfers heeft overgeschreven naar de beklaagde. Het spreekt immers voor zich dat ze de cashinkomsten van de prostitutieopdrachten het vaakst ook cash overhandigde aan de beklaagde. Zoals hierna besproken bij de beoordeling van de schuld van O.O.P., was het zelfs zo dat dat D.M.(S.) soms speciaal vanuit Frankrijk naar Antwerpen afreisde om de inkomsten op te halen.

Dat D.M.(S.) niet voortdurend of voor langere, aaneengesloten periodes in het appartement in de (...) te Antwerpen verbleef, waar de prostituees waren ondergebracht, heeft niet tot gevolg dat de incriminatieperiode sterk zou moeten worden ingeperkt. Uit de inhoud van sommige afgeluisterde telefoongesprekken en het gegeven dat haar oproepnummer bij die gesprekken niet werd gecapteerd door een Belgische zendmast, blijkt dat ze de opdrachten aan de prostituees doorgaf ook wanneer ze zich in het buitenland bevond. Bovendien was de beklaagde al van zeer kort na de aankomst van N.C.U. betrokken bij de feiten. Zo verklaarde N.C.U. op 24 februari 2020 dat ze op aanraden van de beklaagde D.M.(S.) haar asielaanvraag in Frankrijk motiveerde met de bewering dat ze lesbisch was (karton 12, onderkaft 2, p. 2). Dat de rol van de beklaagde zeker niet minimaal was, zoals ze voorhoudt, wordt eveneens aangetoond doordat ze kort na de arrestatie van K.M.(J.) aan N.C.U. via WhatsAppberichten de opdracht gaf om haar simkaarten te vernietigen (zie verklaring van N.C.U. van 6 maart 2020, karton 12, onderkaft 2, p. 3).

Geen enkel gegeven laat toe te besluiten dat N.C.U. overdreef in haar verklaringen, om zo het statuut van slachtoffer van mensenhandel te bekomen. Het tegendeel blijkt uit de vaststelling dat B.C.C. volledig gelijklopende verklaringen aflegde, zonder dat beiden hierover vooraf konden overleggen, aangezien B.C.C. op 6 februari 2020 werd aangehouden.

De schuld van de beklaagde aan de telastlegging A.1 staat vast, daarin begrepen elk van de in deze telastlegging voorziene verzwarende omstandigheden. D.M.(S.) was zonder twijfel op de hoogte van de onwettige, precaire administratieve toestand van N.C.U.. Zoals hiervoor aangehaald, blijkt uit de verklaring van N.C.U. dat de beklaagde betrokken was bij haar asielaanvraag in Frankrijk. Ze wist dus dat N.C.U. niet over een geldige verblijfstitel voor België beschikte en maakte hier misbruik van. N.C.U. was trouwens net als de beklaagde afkomstig uit Nigeria en was de Nederlandse taal niet machtig. Gelet op de nauwe samenwerking met K.M.(J.), waarbij ze elkaar aanspraken als "zusters", twijfelt het hof er niet aan dat de beklaagde eveneens wist dat K.M.(J.) N.C.U. vanuit Nigeria naar België liet smokkelen. N.C.U. had als gevolg van deze onwettige verblijfstoestand geen andere echte en aanvaardbare keuze dan zich te laten misbruiken.

De beklaagde pleegde het misdrijf door gebruik te maken van geweld of dwang, zoals bedoeld in artikel 433septies, eerste lid, 3° Strafwetboek. In verschillende afgeluisterde telefoongesprekken klaagde N.C.U. erover dat ze geen enkele vrijheid meer had:

- K.M.(J.) en de beklaagde konden geen dag zonder het plaatsen van advertenties en waren er niet over te spreken dat N.C.U. een keer geen escorteopdracht kon uitvoeren, omdat ze zonder iets te

zeggen de woning had verlaten om de verjaardag van B.C.C. te vieren. N.C.U. was de situatie moe en vond dat de beklaagde en K.M.(‘J.’) maar hun eigen jongere zus Mi. naar Europa moesten overbrengen, zodat ze haar in de prostitutie konden steken (gesprek op 2 september 2019 om 10.25u met B.C.C.);

- in een gesprek op 2 september 2019 om 18.08u tussen B.C.C. en E.S. kwam de situatie van N.C.U. eveneens aan bod. B.C.C. vertelde dat de beklaagde en K.M.(‘J.’), N.C.U. op haar jonge leeftijd niet lieten genieten. Ze gebruikten haar, maar hadden zonder haar zelf niets. Ze hadden ook haar gebruikt. B.C.C. had medelijden met N.C.U. en vond dat ze moest verhuizen. Voor ze het wist, zou ze er over vier jaar nog zitten;
- in een gesprek op 15 november 2019 beklagden N.C.U. en B.C.C. er zich over dat de beklaagde (en K.M.(‘J.’)) geen respect had(den) voor de persoon die in hun huis zat, daarmee doelende op de prostituees die verbleven in de (...) in Antwerpen.

Bij verhoor op 6 maart 2020 zette N.C.U. op geloofwaardige wijze uiteen dat D.M.(S.) veel tegen haar schreeuwde en dat ze de woning niet zomaar mocht verlaten. Er waren nog geen twintig mensen in België die haar kenden. Ze mocht nergens naar toe en moest altijd thuis blijven.

Uit deze gesprekken en verklaring volgt dat N.C.U. in een feitelijk keurslijf werd gedwongen en niet de vrijheid van komen en gaan had. Om zoveel mogelijk geld op te brengen, moest ze zoveel mogelijk escorteopdrachten uitvoeren. De beklaagde oefende zo, net als K.M.(‘J.’), een vorm van dwang op haar uit, zoals bedoeld in artikel 433septies, eerste lid, 3° Strafwetboek.

De beklaagde maakte van de betrokken activiteit een gewoonte. Niet alleen pleegde ze de feiten herhaaldelijk en over een lange periode, ze maakte zich ook schuldig aan mensenhandel met het oog op de exploitatie van de prostitutie van B.C.C. en G.F..

Het misdrijf is een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, waarvoor het hof verwijst naar de bespreking van de telastleggingen H en 1.

6.2 Uit de bespreking hiervoor van de telastlegging A.1 volgt dat het eveneens bewezen is dat de beklaagde zich schuldig maakte aan de telastlegging 8.1, daarin begrepen de verzwarende omstandigheid van geweld of dwang, en het misbruik van de kwetsbare toestand waarin N.C.U. zich bevond, zoals bedoeld in artikel 380 § 3, 1° en 7° Strafwetboek.

6.3 B.C.C. verklaarde bij verhoor op 19 mei 2020 dat ze, na naar België te zijn gesmokkeld door K.M.(‘J.’), zowel door deze laatste als door de beklaagde D.M.(S.) er werd op uitgestuurd om escorteopdrachten uit te voeren. Dat dit overeenstemt met de werkelijkheid, niettegenstaande ze in haar eerste verklaring beweerde niet voor D.M.(S.) te hebben gewerkt, blijkt onder meer uit de volgende afgeluisterde telefoongesprekken:

- in een op 28 juli 2019 afgeluisterd telefoongesprek belde D.M.(S.) om 23.09u met haar Frans telefoonnummer (...) naar B.C.C., waarbij ze informeerde of B.C.C. al aangekomen was bij de klant;
- op 30 juli 2019 om 12.11u vond er een gelijkaardig gesprek plaats tussen D.M.(S.) en B.C.C.. Ook de prijs en de aard van de gevraagde seksuele diensten kwam ter sprake;
- op 31 juli 2019 om 3.11u stuurde D.M.(S.) een sms naar B.C.C. met als inhoud het tarief dat moest worden gehanteerd, namelijk: "350.2uur";

- op 31 januari 2020 belde N.C.U. naar B.C.C.. In dat gesprek vertelde B.C.C. dat D.M.(S.) haar daags voordien een opdracht had doorgestuurd, waarbij ze zich moest verplaatsen naar een verre locatie. Ze had er uiteindelijk niets aan verdiend, ze werd maar 90 euro betaald terwijl ze nog geld was verschuldigd aan de taxichauffeur die bovendien een lege brandstoftank had.

De aansturing door D.M.(S.) van B.C.C. blijkt verder nog uit de verschillende WhatsAppberichten teruggevonden in het gsm-toestel van B.C.C. en afkomstig van het Nigeriaans oproepnummer van de beklaagde (nummer 2349097131197 - zie karton 11, onderkaft 5, p. 8).

B.C.C. verklaarde dat de beklaagde ook bij haar het 50/50-systeem toepaste.

De telastlegging A.2 is dan ook bewezen, inclusief de bij deze telastleggingen voorziene verzwarende omstandigheden.

Net als N.C.U. bevond B.C.C. zich in een kwetsbare toestand ten gevolge van haar onwettige of preciaire administratieve toestand, waarvan de beklaagde misbruik maakte. B.C.C. was net als de beklaagde afkomstig van Nigeria en sprak geen

Nederlands. Gelet op de nauwe samenwerking met K.M.(‘J.’), wist de beklaagde ongetwijfeld dat B.C. in opdracht van K.M.(‘J.’) een asielaanvraag had gedaan in Frankrijk en dus geen geldige Belgische verblijfsdocumenten had. B.C.C. had in feite geen andere aanvaardbare keuze dan zich te laten misbruiken.

Net zoals N.C.U. werd B.C.C. in een feitelijk keurslijf gedwongen en had ze niet de vrijheid van komen en gaan, zoals bijvoorbeeld blijkt uit het op 2 september 2019 afgeluisterde telefoongesprek, aangehaald bij de bespreking van de telastlegging A.1. Om zoveel mogelijk geld op te brengen, moest ook zij zoveel mogelijk escorteopdrachten uitvoeren. De beklaagde werkte hier wetens en willens aan mee en oefende zo een vorm van dwang op haar uit, zoals bedoeld in artikel 433septies, eerste lid, 3° Strafwetboek.

De beklaagde maakte van de betrokken activiteit een gewoonte. Niet alleen pleegde ze de feiten herhaaldelijk over een lange periode, ze maakte zich ook schuldig aan mensenhandel met het oog op de exploitatie van de prostitutie van N.C.U. en F.G.

Het misdrijf was een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, waarvoor het hof verwijst naar de bespreking van de telastleggingen H en 1.

6.4 Uit de bespreking hiervoor van de telastlegging A.2 volgt dat het eveneens bewezen is dat de beklaagde zich schuldig maakte aan de telastlegging B.2, daarin begrepen de verzwarende omstandigheid van geweld of dwang, en het misbruik van de kwetsbare toestand waarin B.C.C. zich bevond, zoals bedoeld in artikel 380 § 3, 1° en 7° Strafwetboek.

6.5 Op 17 juli 2012 en 20 december 2012 werd vastgesteld dat F.G. was tewerkgesteld in het prostitutiemilieu in Sint-Joost-ten-Node. Volgens N.C.U. en B.C.C. verbleef ze net als hen een tijdje in de (...) in Antwerpen. Ze noemden haar "A.". Uit de dossiergegevens volgt dat K.M.(‘J.’) haar in de periode van 20 juli 2019 tot en met 6 februari 2020 aanstuurde als prostituee. Toen K.M.(‘J.’) op 6 februari 2020 op de vlucht sloeg naar aanleiding van de tussenkomst van de politie, probeerde ze meermaals om F.G. op te bellen. F.G. kon niet worden verhoord.

D.M.(S.) ontkent F.G. te hebben aangestuurd. Toch zijn er elementen die toelaten met voldoende zekerheid te besluiten dat D.M.(S.) de aansturing door K.M.(‘J.’) minstens heeft gefaciliteerd:

- onderzoek bij de bvba L.M. toonde aan dat het nummer (...), geregistreerd op naam van F.G., op 1 december 2019 zichtbaar werd gepubliceerd ten aanzien van het cliënteel, in het kader van een

advertentie op redlights.be;

- uitlezing van het gsm-toestel Samsung S6, in gebruik bij K.M.(‘J.’) en in beslaggenomen naar aanleiding van haar arrestatie, leerde dat K.M.(‘J.’) het oproepnummer (...) op 24 november 2019 doorstuurde naar D.M.(S.). D.M.(S.) stuurde op haar beurt op 24 november 2019 het e-mailadres (...).com en een toegangscode door naar K.M.(‘J.’). Dit e-mailadres werd meermaals gebruikt voor het adverteren op de website redlights.be;
- het telefoonnummer (...) werd ten aanzien van de telecomoperator geregistreerd op naam van K.M.(‘J.’), maar uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat D.M.(S.) de eindgebruiker van dit nummer was.
- op 22 oktober 2019 werd vanaf het nummer (...) en sms verzonden naar het nummer (...) in gebruik bij G.F.;
- op 22 oktober 2019 om 22.52u werd vanaf het nummer in gebruik bij G.F., gedurende drie seconden gebeld naar het nummer (...), in gebruik bij D.M.(S.);
- op 23 oktober 2019 werden op het nummer (...) drie uitgaande en twee inkomende gesprekken geregistreerd. De communicaties werden allemaal doorgeschakeld naar de voicemail. Nog op 23 oktober 2019 werd vanaf het nummer geregistreerd op G.F., een sms verzonden naar het nummer (...);
- in geregistreerde gesprekken tussen N.C.U. en G.F. kort na de arrestatie van K.M.(‘J.’) op 6 februari 2020 verwees G.F. naar het feit door "S." (D.M.(S.)) te zijn gecontacteerd. "S." vroeg hierbij aan G.F. om N.C.U. te contacteren met de bedoeling haar te laten terugbellen naar D.M.(S.). Volgens N.C.U. wilde D.M.(S.) nagaan of N.C.U. K.M.(‘J.’) had aangegeven bij de politie.

Het tegendeel volgt niet uit het gegeven dat de inhoud van de op 22 en 23 oktober 2019 verzonden sms-berichten en overige communicaties niet gekend is.

G.F. was niet ingeschreven in het Rijk en beschikte slechts over een tijdelijk Italiaans verblijfsdocument (zie de verklaring van A.H. op 17 september 2020 – karton 12, onderkaft 2, p. 6). Haar tewerkstelling in de prostitutie werd al vastgesteld in 2012. Ze bevond zich dus in een kwetsbare toestand, als gevolg van haar onwettige of precaire administratieve toestand, en in een precaire sociale toestand, derwijze dat ze in feite geen andere keuze had dan zich te laten misbruiken. K.M.(‘J.’) maakte misbruik van deze toestand en D.M.(S.) werkte hieraan minstens wetens en willens mee.

Volgens N.C.U. moest G.F. mee huurgeld betalen voor het appartement in de (...) in Antwerpen. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat K.M.(‘J.’)

en D.M.(S.) ten aanzien van G.F. een andere *modus operandi* hanteerden, dan deze zoals geschetst door N.C.U. in haar verklaring van 24 februari 2020, waarbij de prostituees die in de (...) te Antwerpen verbleven, zoveel mogelijk opdrachten moesten aannemen om zoveel mogelijk geld op te brengen en nauwelijks vrijheid hadden. Het feitelijk keurslijf waarin ze zo door de beklaagden werden gedwongen, vormt een vorm van dwang zoals bedoeld in artikel 433septies, eerste lid, 3° Strafwetboek.

D.M.(S.) maakte van de betrokken activiteit een gewoonte. Niet alleen pleegde ze de feiten herhaaldelijk over een lange periode, ze maakte zich ook schuldig aan mensenhandel met het oog op de exploitatie van de prostitutie van N.C.U. en B.C.C..

Het misdrijf was een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, waarvoor het hof verwijst naar de bespreking van de telastleggingen H en 1.

6.6 Uit de bespreking hiervoor van de telastlegging A.5 volgt dat het eveneens bewezen is dat de beklaagde zich schuldig maakte aan de telastlegging 8.5, minstens als mededader, daarin begrepen de verzwarende omstandigheid van geweld of dwang, en het misbruik van de kwetsbare toestand waarin G.F. zich bevond, zoals bedoeld in artikel 380 § 3, 1° en 7° Strafwetboek.

6.7 Het strafdossier bevat onvoldoende gegevens om te besluiten tot de schuld van de beklaagde D.M.(S.) aan de telastleggingen A.6 en 8.6, feiten ten aanzien van O.A.. Het hof spreekt haar daarom vrij voor deze telastleggingen.

7. Telastleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2 – O.O.P.

7.1 De beklaagde O.O.P. was de partner van D.M.(S.). Ze hebben samen een kind. Uit de op 1 augustus 2019 en 14 september 2019 afgeluisterde telefoongesprekken volgt dat hij die dagen samen met D.M.(S.) vanuit Frankrijk naar België is gekomen, om geld op te halen in het appartement in de (...) in Antwerpen:

- in het gesprek van 1 augustus 2019 vroeg D.M.(S.) aan B.C.C. om al het geld in haar bezit, te verzamelen. Het deel van D.M.(S.) moest er worden uitgehaald en voor 12.00u naar de woning worden gebracht. Ze (D.M.(S.)) sprak in de meervoudsvorm) zouden nog diezelfde dag terug vertrekken;
- uit het op 14 september 2019 met E.S. gevoerd gesprek blijkt dat D.M.(S.) en O.O.P. die dag bij N.C.U. aanwezig waren in het appartement in de (...). B.C.C. zei dat D.M.(S.) geld kwam zoeken, dat ze kwam om ten aanzien van N.C.U. het "50/50-systeem" toe te passen;
- eveneens op 14 september 2019 werd er een gesprek geregistreerd tussen B.C. en N.C.U.. Uit dit gesprek komt naar voren dat D.M.(S.) en O.O.P. gedurende een week in de (...) zouden blijven. N.C.U. vertelde dat ze haar laatste geld gebruikte om voeding te kopen naar de wensen van D.M.(S.) en O.O.P.. Ze vertelde eveneens dat ze daags voordien door hem naar een opdracht werd gevoerd.

Verder blijkt uit het onderzoek dat gsm-nummers geregistreerd op naam van O.O.P. werden gebruikt voor het beheer van advertenties op redlights.be.

N.C.U. verklaarde op 24 februari 2020 dat de beklaagde haar eenmaal naar een escorteopdracht bracht en dat ze hem hiervoor betaalde. Op 6 maart 2020 stelde ze dat de beklaagde haar drie tot vijf keer naar een klant bracht, op vraag van D.M.(S.). Het was geen vriendendienst, ze moest hem evenveel betalen als andere taxi's.

Op 12 november 2018 maakte N.C.U. 80 euro over aan O.O.P. vanuit het Ria-filiaal in de buurt van de (...) in Antwerpen.

7.2 De beklagde was met zekerheid op de hoogte van de prostitutieactiviteiten uitgeoefend door N.C.U. en B.C.C., aangestuurd door zijn partner D.M.(S.). Hij verbleef immers gedurende verschillende periodes samen met zijn partner in de (...) in Antwerpen, waar ook de prostituees verbleven en van waaruit ze naar opdrachten werden gestuurd.

Door:

- N.C.U. minstens een maal tegen betaling naar een escorteopdracht te brengen;
- simkaarten op zijn naam te laten gebruiken voor het adverteren op redlights.be;
- de opbrengsten van de prostitutie door N.C.U. en B.C.C. mee op te halen,

stelde de beklagde wetens en willens daden van deelneming aan de activiteiten van mensenhandel en prostitutie ten aanzien van N.C.U. en B.C.C., zoals gesteld door D.M.(S.) en K.M.(‘J.’) (telastleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2).

Ook de bij deze telastleggingen voorziene respectieve verzwarende omstandigheden moeten hem worden toegerekend. Als partner van D.M.(S.) waarmee hij af en toe samen in de (...) verbleef, was hij ongetwijfeld op de hoogte van de kwetsbare toestand waarin N.C.U. en B.C.C. zich bevonden. Om dezelfde reden was hij ook op de hoogte van het feitelijk keurslijf waarin de prostituees werden gedwongen, werkte er door zijn daden van deelneming aan mee en verzette er zich niet tegen. Het herhaald karakter van zijn medewerking toont aan dat er sprake is van een gewoonte. Wat betreft de verzwarende omstandigheid dat de misdrijven van de telastleggingen A.1 en A.2

daden van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, verwijst het hof naar de bespreking van de telastleggingen H en 1.

7.3 Aan het bovenstaande wordt geen afbreuk gedaan doordat N.C.U. in het gesprek van 14 september 2019 met B.C.C. de beklagde niet uitdrukkelijk bij naam heeft genoemd. Uit de context van het gesprek en de gebruikte bewoordingen, waaronder de verwijzing door B.C.C. naar "*de man van S.*", bestaat er niet de minste twijfel over dat het O.O.P. is die werd bedoeld.

Dat het voertuig van de beklagde naar aanleiding van de rit(ten) waarbij hij N.C.U. naar een escorteopdracht bracht, niet werd gecapteerd door ANPR-camera's weerlegt het voorgaande evenmin.

Het is volgens het hof ongeloofwaardig dat de beklagde niet zou hebben geweten en er niet zou hebben mee ingestemd dat D.M.(S.) de simkaarten op zijn naam gebruikte voor het adverteren, aangezien ze partners waren en hij wist met welke activiteiten ze zich inliet.

Terecht stelt de beklagde dat de incriminatieperiode van de telastleggingen voor hem moet worden ingekort, aangezien er geen elementen zijn die wijzen op zijn betrokkenheid bij de feiten voor medio november 2018. Het hof verbetert de incriminatieperiode van de telastleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2 wat hem betreft dan ook naar "*van 1 november 2018 tot en met 6 februari 2020*".

8. Telastleggingen A.1, A.7, A.8, B.1, B.7 en B.8 - B.C.

8.1 Volgens de telastleggingen A.1 en B.1 zou de beklagde B.C.C. zich net als K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) schuldig hebben gemaakt aan mensenhandel en exploitatie van prostitutie ten aanzien van N.C.U..

Dit is volgens het hof niet bewezen. Er is weliswaar een op 21 augustus 2019 afgeluisterd telefoongesprek dat er op wijst dat de beklaagde aan N.C.U. het adres en telefoonnummer doorgeeft van een klant, maar dit is onvoldoende om te besluiten dat de beklaagde zich aan de hiervoor genoemde misdrijven schuldig heeft gemaakt. In een op 28 oktober 2019 afgeluisterd telefoongesprek vertelt de beklaagde aan E.S. dat ze de advertenties voor N.C.U. "zou kunnen organiseren", maar het blijkt niet dat ze dit ook effectief heeft gedaan. Bovendien verklaarde N.C.U. bij verhoor op 2 september 2020 dat ze nooit een escorte-opdracht heeft uitgevoerd op vraag van B.C.C. (karton 12, onderkaft 2, p. 8).

Het hof spreekt de beklaagde daarom vrij voor de telastleggingen A.1 en B.1.

8.2 De dossiergegevens laten er daarentegen niet de minste twijfel over bestaan dat de beklaagde in de periode van 11 maart 2019 tot en met 18 juni 2019, W.V., een vrouw van Nigeriaanse nationaliteit, liet overbrengen van Nigeria naar Dubai met het oog op de uitbuiting van haar prostitutie. De beklaagde werd hierbij geholpen minstens door I.C.O. en haar vriend D.W.. Het was daarbij de bedoeling dat W.V. de kosten van haar overbrenging aan de beklaagde zou terugbetalen met de opbrengsten van haar prostitutieopdrachten, maar ook dat de beklaagde na volledige terugbetaling verder zou blijven delen in deze opbrengsten.

Het hof verwijst naar de foto's, gevonden in het gsm-toestel van de beklaagde, van het Nigeriaans paspoort en visum van W.V. (karton 11, onderkaft 5, p. 2 (p. 102 van navolgend proces-verbaal met nr. 003511/20).

Verder verwijst het hof naar de talrijke audiobestanden doorgestuurd via WhatsApp, aangetroffen in datzelfde gsm-toestel, en de geschreven berichten verzonden via onder meer sms en WhatsApp (zie onder meer karton 11, onderkaft 5, p. 7):

- uit audiobestanden daterend van begin februari 2019 blijkt dat de beklaagde overlegde met I.C.O. over de aankoop van een vliegtuigticket voor W.V.. In een boodschap op 2 februari 2019 gestuurd naar U.B. vraagt ze zijn hulp bij het checken van een ticket;
- op 14 en 17 februari 2019 stuurde I.C.O. audiobestanden door naar B.C.C., met berichten ingesproken door een voodoopriester. Hieruit blijkt dat W.V. een voodoo-eed zou afleggen, zodat ze al het geld aan de beklaagde zou terugbetalen. De voodoopriester had het leuk gevonden als de voodoo op haar lichaam zou worden gekerfd. Zo zou ze veilig kunnen reizen en zou de politie zich niet op het meisje focussen;
- in een op 18 februari 2019 ingesproken bericht, via het nummer van I.C.O. overgemaakt aan de beklaagde, zei W.V. dat ze B.C.C. niet zou teleurstellen en dat ze haar best zou doen voor B.C.C.. Ze zei ook haar geld te zullen geven;
- op 25 februari 2019 schreef I.C.O. dat B.C.C. zich geen zorgen moest maken en dat het geld binnenkort zou binnenstromen;
- op 26 februari 2019 zei B.C.C. dat W.V. moest worden aangeleerd hoe ze zich moest gedragen op de luchthaven en wat ze moest zeggen wanneer ze werd gecontroleerd, zodat ze niet in handen viel van de immigratiedienst;
- uit berichten uitgewisseld op 10 en 11 maart 2019 tussen de beklaagde en I.C.O. blijkt dat het de

bedoeling was dat W.V. op 10 maart 2019 het vliegtuig zou nemen vanuit Nigeria naar Dubai, daarbij begeleid door I.C.O. en een onbekende man. De vlucht moest met een dag worden uitgesteld, omdat de grenscontroleurs vragen stelden over het doel van haar reis en vermoedden dat ze zich in Dubai wilde prostitueren. Nadat een vrouw bij de immigratiedienst werd omgekocht, kon W.V. op 11 maart 2019 dan toch reizen naar Dubai, waar ze die dag om 20.00u aankwam;

- de berichten uitgewisseld met I.C.O. in de daarop volgende maanden tonen aan dat de opbrengsten van de prostitutie door W.V. niet zo groot waren als gehoopt. B.C.C. drong aan dat de opbrengsten werden gebruikt voor het terugbetalen van de door haar gemaakte kosten om W.V. naar Dubai te brengen, maar stelde vast dat ze die kosten nooit zou kunnen recupereren. Ze overwoog zelfs haar huis in Nigeria te verkopen, om de schulden die ze zelf voor de overtocht van W.V. had gemaakt, te kunnen terugbetalen. In berichten verstuurd op onder meer 28 mei 2019 zei de beklaagde dat wat haar betrof, W.V. mocht worden teruggestuurd naar Nigeria;
- in berichten uitgewisseld op 10 juni 2019 werd de optie besproken W.V. te laten overnemen (kopen) door een contactpersoon van I.C.O..
- op 18 juni 2019 liet I.C.O. aan de beklaagde weten dat het jammer was dat de beklaagde niet verder investeerde in W.V., net op het moment dat haar tewerkstelling zou beginnen renderen.

Het basismisdrijf van de telastlegging A.7 is dus bewezen.

De beklaagde maakte misbruik van de kwetsbare toestand waarin W.V. verkeerde, zodanig dat deze in feite geen andere echte keuze had dan zich te laten misbruiken. W.V. leefde immers onmiskenbaar in armoede, nu ze I.C.O. smeekte om een beetje extra geld te laten versturen om de vervoerskosten naar Lagos-state te betalen, en ze ook wat extra geld wilde om haar haartooi te verzorgen.

Door W.V. te laten onderwerpen aan een voodoo-ritueel waarin ze beloofde al het geld aan B.C.C. te zullen terugbetalen, maakte de beklaagde gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of dwang, zoals bedoeld in artikel 433septies, eerste lid, 3° Strafwetboek.

Het is niet bewezen dat de beklaagde van de betrokken activiteit een gewoonte maakte. Zoals hierna zal blijken, is aangetoond dat de beklaagde zich ook schuldig maakte aan mensenhandel ten aanzien van F.A.('A.'). Het plegen van mensenhandel gedurende een eerder beperkte periode ten aanzien van twee meisjes, is onvoldoende om te stellen dat dit een gewoonte van de beklaagde was.

Het is eveneens niet bewezen dat het misdrijf een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie. B.C.C. pleegde

deze feiten in samenwerking met onder meer I.C.O., beklaagde die niet betrokken is in de procedure voor het hof, maar zonder dat ze hiermee zelf een criminele organisatie vormde of hierdoor betrokken was bij de criminele organisatie waarvan K.M.('J.') en D.M.(S.) de leiders waren.

8.3 Uit de bespreking van het basismisdrijf van de telastlegging A.7 volgt dat ook het basismisdrijf van de telastlegging B.7 bewezen is. De in het vorige randnummer aangehaalde gegevens, afkomstig van het telefonie-onderzoek, tonen aan dat de beklaagde W.V. heeft aangeworven en van Nigeria naar Dubai liet

overbrengen om er te werken als prostituee, ten einde eens anders driften te voldoen.

Het hoger beschreven voodoo ritueel vormt de listige kunstgreep en dwang, zoals bedoeld in artikel 380, § 3, 1° Strafwetboek.

W.V. bevond zich in een kwetsbare toestand als gevolg van haar precaire administratieve toestand en de beklagde maakte hier misbruik van: W.V. beschikte slechts over een tijdelijk visum voor Dubai.

8.4 Verschillende afgeluisterde telefoongesprekken op het nummer van B.C.C. tonen aan dat zij F.A.(‘A.’), bijgenaamd “A.”, aanwierf op vraag van O.A., met het oog op de uitbuiting van haar prostitutie.

Het hof verwijst naar een op 14 augustus 2019 afgeluisterd telefoongesprek, waarin de beklagde met F.A.(‘A.’) afspraken maakte over het plaatsen van advertenties en de foto's die ze daarvoor nodig had. De beklagde zou zorgen voor de advertenties en zou F.A.(‘A.’) verwittigen als er een klant was. De inkomsten dienden 50/50 te worden verdeeld.

Op 17 augustus 2019 liet de beklagde F.A.(‘A.’) weten dat er werk was binnengekomen en dat ze het haar via WhatsApp had doorgestuurd.

In een op 28 oktober 2019 afgeluisterd gesprek met E.S. vertelde de beklagde *“dat het enorm positief draaide toen zij (advertenties) plaatste in naam van A.”*. De beklagde vertelde verder dat het haar pijn deed toen A. van de ene op de andere dag zei dat ze in Brussel zat, om vervolgens de dag nadien te zeggen dat ze in Amsterdam zat.

Bij verhoor op 19 mei 2020 gaf de beklagde toe F.A.(‘A.’) te hebben aangestuurd (karton 13, onderkaft 6, p. 6):

“Vraag: Heeft u ‘A.’ ooit aangestuurd?”

Antwoord: Ja, wanneer men belde naar het GSM-toestel, nam ik op en liet haar weten dat men vroeg om haar.”

Het basismisdrijf van de telastlegging A.8 is dus bewezen, maar dit is niet het geval voor de verzwarende omstandigheden. F.A.(‘A.’) is geboren op 25 januari 1994 en werd op 3 januari 2019 aangetroffen in een vitrine in de prostitutiebuurt te 1210 Sint-Joost-ten-Node. Ze was niet in het bezit van enig identiteitsdocument (karton 5, onderkaft 1, map 10). Verdere gegevens omtrent haar nationaliteit, verblijfsstatus of sociale toestand ontbreken. Het is dus onvoldoende aangetoond dat ze zich in een kwetsbare toestand bevond, zoals bedoeld in artikel 433septies, eerste lid, 2° Strafwetboek.

Het is evenmin aangetoond dat de beklagde het misdrijf pleegde door gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, dwang of bedreigingen zoals omschreven in artikel 433septies, eerste lid, 3° Strafwetboek. Ook van ontvoering, machtsmisbruik of bedrog is geen sprake.

De beklagde buitte de prostitutie uit van F.A.(‘A.’) en van W.V. en dit gedurende een eerder beperkte periode. Dit is onvoldoende om te stellen dat ze van de betrokken activiteit een gewoonte maakte.

Voorts is het niet bewezen dat het misdrijf, specifiek voor wat F.A.(‘A.’) betreft, een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie. B.C.C. pleegde deze feiten in samenwerking met A.O., beklagde die niet betrokken is in de procedure voor het hof, maar zonder dat ze hiermee zelf een criminele organisatie vormde of hierdoor betrokken was bij de criminele organisatie waarvan K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) de leiders waren.

Tot slot stelt het hof vast dat de telastlegging A.8 een materiële vergissing bevat: in de telastlegging wordt verwezen naar de artikelen 10ter en 12 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, terwijl

de feiten werden gepleegd te Brugge, elders in West-Vlaanderen en bij samenhang elders in het rijk, maar niet in het buitenland. De telastlegging wordt dan ook verbeterd door weglating van deze bepalingen. Telkens hierna sprake is van de telastlegging A.8, betreft het deze zoals hier verbeterd en het is op de zo verbeterde telastlegging dat de tegenspraak betrekking had.

8.5 De beoordeling van de schuld van de beklaagde aan het basismisdrijf van de telastlegging B.8 behoort niet tot de saisine van het hof, aangezien de beklaagde in het grievenformulier in de rubriek "*Schuld*" enkel vermeldde de bij deze telastlegging voorziene verzwarende omstandigheden te betwisten.

Dit laatste is terecht: het blijkt niet dat de beklaagde het misdrijf pleegde door gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, dwang of bedreigingen. De dossiergegevens laten niet toe met zekerheid te stellen dat F.A.(A.) zich in een kwetsbare toestand bevond als gevolg van de in artikel 380, § 3, 2° Strafwetboek opgesomde omstandigheden en dat de beklaagde daar misbruik van maakte.

9. Telastleggingen A.2 en B.2 - I.F.P.

9.1 De af luistermaatregel op het telefoonnummer in gebruik bij B.C.C. toont aan dat ze in de periode van 8 september 2019 tot 14 december 2019 verschillende keren door taxichauffeur I.F.P. naar een prostitutieopdracht werd gebracht en daarna door hem weer werd opgehaald. Zijn gsm-nummer was opgeslagen in haar gsm-toestel (karton 11, onderkaft 5, p. 1).

Uit onderzoek bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de Kruispuntbank voor Ondernemingen, bleek de beklaagde nooit officieel werkzaam te zijn geweest in de taxisector, noch als werknemer, noch op zelfstandige basis (karton 12, onderkaft 1, p. 76).

I.F.P. was met andere woorden een van de zogenaamde "*black taxi's*".

9.2 Bij verhoor op 12 augustus 2020 beweerde de beklaagde slechts een keer een prostituee te hebben vervoerd, meer bepaald in 2017 (karton 12, onderkaft 1, p. 49). Toen hij vernam dat het meisje een prostituee was, bracht hij haar nergens meer naar toe. Ook B.C.C. vervoerde hij naar eigen zeggen een keer, maar niet in de hoedanigheid van taxichauffeur. Hij kende haar van in een café in de (...) in Antwerpen. Hij ontving geen vergoeding voor deze ritten.

De verklaring van de beklaagde is ongeloofwaardig. Vooreerst blijkt alleen al uit de afgeluisterde gesprekken die betrekking hebben op een periode van slechts enkele maanden, dat hij meerdere taxiriten voor B.C.C. uitvoerde. In tegenstelling tot wat hij beweerde, werd hij voor deze ritten wel degelijk vergoed. Niet alleen B.C.C. maar ook bijvoorbeeld N.C.U. verklaarden immers dat ze de helft van de opbrengst van een prostitutie-opdracht moesten betalen aan K.M.(J.) of D.M.(S.), maar pas nadat ze eerst zelf de taxichauffeur hadden betaald (karton 13, onderkaft 6, p. 6 en karton 12, onderkaft 2, p. 3). Een taxirit van 30 minuten kostte 50 euro. Voor een rit heen en terug van in totaal twee uur betaalden ze 70 euro.

Het staat voor het hof vast dat de beklaagde wel degelijk wist dat hij B.C.C. naar een prostitutieopdracht bracht. Hij diende de ritten immers 's nachts uit te voeren en haar soms ter plaatse op te wachten, tot ze haar opdracht had uitgevoerd. Bovendien verklaarde N.C.U. over de "*black taxi's*": "*Deze chauffeurs zijn zeker op de hoogte van het werk dat we deden. Ze brengen ons en wachten daar op ons. Ze zijn zeker op de hoogte*" (karton 12, onderkaft 2, p. 8).

Door haar naar escorteopdrachten te voeren, faciliteerde de beklaagde de mensenhandel en exploitatie van prostitutie van B.C.C.. Hij is dus mededader van de telastleggingen

A.2 en B.2. Zijn rol was hierin zelfs bepalend: uit de afgeluisterde telefoongesprekken blijkt dat escorteopdrachten soms werden geannuleerd bij de klant, wanneer geen vrije taxi kon worden gevonden, of wanneer de taxichauffeur een te hoog tarief aanrekende.

Nu hij haar geregeld vervoerde en zo kon vaststellen dat ze afkomstig was uit Nigeria en de Nederlandse taal niet machtig was, kan het niet anders dan dat de beklaagde op de hoogte was van de kwetsbare toestand waarin B.C.C. zich bevond als gevolg van haar onwettige en precaire administratieve situatie, zowel in de zin van artikel 433septies, eerste lid, 2° Strafwetboek, als in de zin van artikel 380, § 3, 1° Strafwetboek.

Het is niet bewezen dat hij zelf listige kunstgrepen of geweld ten aanzien van B.C.C. gebruikte, zoals bedoeld in artikel 433septies, eerste lid, 3° Strafwetboek en in artikel 380, § 3, 1° Strafwetboek, noch dat hij op de een of andere manier heeft bijgedragen aan het door andere beklaagden op B.C.C. gepleegde geweld of door hen uitgeoefende dwang.

Specifiek wat betreft de telastlegging A.2 blijkt niet dat de beklaagde nog andere prostituees dan B.C.C. naar escorteopdrachten bracht. Het is dus in dit geval niet bewezen dat hij van dit misdrijf een gewoonte maakte.

Wat de omstandigheid betreft dat het misdrijf van de telastlegging A.2 een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie was, verwijst het hof naar de bespreking van de telastleggingen H en 1.

10. Telastleggingen H en 1 - criminele organisatie

10.1 De beklaagden K.M.(‘J.’), D.M.(S.), O.O.P. en I.F.P. maakten deel uit van een georganiseerde vereniging van misdadigers, die zich inliet met de uitbuiting van de prostitutie van jonge Nigeriaanse vrouwen die illegaal in het land verbleven.

Deze vereniging was een criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324bis, eerste lid Strafwetboek. Ze bestond immers uit meer dan twee personen en was gestructureerd. Zo was er een zekere hiërarchie en taakverdeling, waarbij K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) een leidende functie hadden. K.M.(‘J.’) gaf de opdracht tot het smokkelen van N.C.U. en B.C.C. vanuit Nigeria naar België, nadat ze hen door een voodoo-priester had laten onderwerpen aan een voodoo-ritueel opdat ze haar niet zouden aangeven bij de politie en haar de kosten voor hun overbrenging zouden terugbetalen met de opbrengsten van hun escorteopdrachten. Samen met D.M.(S.) stelde ze hen en nog andere Nigeriaanse meisjes tewerk in het prostitutie- en escortemilieu. Daartoe plaatsten en beheerden ze advertenties op de site redlights.be.

Om hun identificatie te bemoeilijken, maakten ze bij het adverteren veelvuldig gebruik van gsm-nummers geregistreerd op naam van andere personen en zelfs op naam van de slachtoffers. Om controle van de prostituees te verhinderen, gebruikten ze foto's die terug te vinden zijn op het internet, en niet van de werkelijke dames die naar een opdracht werden gestuurd.

K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) bepaalden welke seksuele diensten er aangeboden werden, stonden in contact met klanten en regelden de afspraken, net als de gehanteerde tarieven. Vervolgens gaven ze de opdrachten door aan de meisjes. Ze deden dit vooral via WhatsApp en andere sociale media en in mindere mate per gsm, wat de opsporing en captatie door de politiediensten er niet eenvoudiger op maakte.

Beiden stonden in contact met de "black taxi's" die de meisjes tegen betaling naar hun opdracht reden en weer terugbrachten, zoals onder meer I.F.P.. Ook O.O.P. bracht N.C.U. minstens een keer naar een

opdracht.

De afgeluisterde telefoongesprekken en het onderzoek bij de LM BV toonden aan dat K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) de prostituees bleven aansturen ook wanneer ze in het buitenland verbleven.

De vereniging duurde in de tijd, meer bepaald van 1 januari 2016 tot en met 6 februari 2020, ogenblik waarop K.M.(‘J.’) en B.C.C. werden gearresteerd.

Het oogmerk van de vereniging bestond in het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, meer bepaald feiten van mensenhandel en het aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van prostitutie.

De vereniging beoogde winst te maken door het plegen van deze misdrijven. Uit de geloofwaardige en met elkaar overeenstemmende verklaringen van de slachtoffers en de afgeluisterde telefoongesprekken volgt dat de prostituees het grootste deel van het geld dat de klanten voor de escorteopdrachten betaalden, moesten afgeven aan K.M.(‘J.’) en D.M.(S.). Een deel van de opbrengsten was ook bestemd voor de "*black taxi's*". Daarbij komt nog dat K.M.(‘J.’) hen liet bijdragen in de kosten van de huur voor het appartement in de (...) te Antwerpen, waar sommige prostituees werden ondergebracht, en in de kosten van voeding, kledij en nutsvoorzieningen. Ook de uitkering die N.C.U. van de Franse overheid ontving in het kader van haar asielaanvraag, was voor het grootste gedeelte bestemd voor K.M.(‘J.’) (zie de verklaring N.C.U. van 6 maart 2020).

De opbrengsten werden minstens gedeeltelijk getransfereerd naar het buitenland, waaronder de persoonlijke rekening van K.M.(‘J.’) in Nigeria. Dit gebeurde buiten het systeem van geaccrediteerde "*moneytransmitters*" om, via wat de onderzoekers een "*black Western Union-systeem*" noemden en waarbij de tussenpersonen een commissie werden betaald. De financiële transacties kwamen hierdoor niet aan het licht bij de uitvoering van een bancaire vordering.

Anders dan K.M.(‘J.’) in conclusies stelt, gaat het dus wel degelijk om een goed georganiseerde structuur en hielden de feiten veel meer in dan "*het simpel plaatsen van advertenties en het maken van afspraken met klanten*". Dat de activiteiten hoogstens kunnen beschouwd worden als een vorm van samenwerking tussen vriendinnen die al afzonderlijk in de prostitutiewereld zaten verwickeld, wordt ontkracht doordat K.M.(‘J.’) zowel N.C.U. als D.M.(S.) vanuit Nigeria naar België liet overbrengen om in de prostitutie te worden tewerkgesteld.

10.2 Uit de in het vorige randnummer beschreven rol van de beklaagden K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) volgt dat zij beiden leidende personen waren van deze criminele organisatie. Veelbetekenend in dat verband is dat K.M.(‘J.’) zichzelf bij contacten via WhatsApp met B.C.C. "*Soft Boss*" (vrij vertaald: "*zachte baas*") noemde. Na arrestatie van K.M.(‘J.’) op 6 februari 2020, gaf D.M.(S.) aan N.C.U. de opdracht om haar simkaarten te vernietigen. Vanaf 8 februari 2020 viel alle verdere activiteit op de site redlights.be met de in dit onderzoek naar voren gekomen telefoonnummers volledig stil (zie karton 6, onderkaft 11).

Wel is het zo dat de rol van K.M.(‘J.’) weliswaar nog iets groter was dan deze van D.M.(S.).

Het is onjuist dat K.M.(‘J.’) tot aan haar aanhouding op 6 februari 2020 zelf zou hebben gewerkt als escorte. De afgeluisterde telefoongesprekken en uitgelezen gegevensdragers spreken dit

uitdrukkelijk tegen. Het is evenzeer onjuist dat diegenen aan wie ze escorteopdrachten gaf, haar vriendinnen waren, aan wie ze opdrachten doorgaf wanneer ze in het buitenland verbleef of zwanger was. Deze zogezegde vriendschapsrelatie wordt niet aangetoond doordat ze soms producten vanuit Afrika meebracht voor de prostituees, of dat ze een dokter verwittigde toen N.C.U. ziek was en buikpijn had. Dit laatste deed ze ongetwijfeld omdat N.C.U. nu eenmaal in zieke toestand geen escorteopdrachten kon uitvoeren, zodat ze er alle belang bij had dat N.C.U. zo snel mogelijk terug op de been was. Dat G.F. 40 euro op haar gevangenisrekening stortte, is evenmin het bewijs dat er louter sprake was van een vriendschapsrelatie. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat E.L. in haar verhoor naar K.M.(‘J.’) refereerde als "zuster" of "vriend". In datzelfde verhoor noemde ze de beklaagde een slechte vrouw die haar identiteitsdocumenten had gestolen (navolgend proces-verbaal 016326/20 van 24 september 2020). De beklaagde bood in de advertenties veel verdergaande seksuele diensten aan dan de slachtoffers wilden uitvoeren. Uit het onderzoek is gebleken dat de slachtoffers deze uiteindelijk niet altijd moesten uitvoeren, maar dit neemt niet weg dat de beklaagde hen minstens door het aanbod naar de klanten toe, feitelijk onder druk zette om dit wel te doen.

K.M.(‘J.’) buitte de slachtoffers op alle vlakken uit en behandelde hen ronduit slecht. N.C.U. verklaarde dat ze in het appartement in de (...) in Antwerpen geen eigen kamer had en moest slapen in de zetel, niettegenstaande ze wel moest bijdragen in de huur en de kosten voor de nutsvoorzieningen. Ze moest escorteopdrachten uitvoeren ook wanneer ze haar maandstonden had (verklaring N.C.U. van 24 februari 2020). Het hof verwijst verder nog naar de afgeluisterde telefoongesprekken tussen N.C.U. en B.C.C., aangehaald in randnummer 6.1, en waarin beiden klaagden over de slechte manier waarop ze door K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) werden behandeld. Al deze gegevens ontkrachten de voorgehouden vriendschapsrelatie.

De verklaringen van de slachtoffers worden ondersteund door objectieve vaststellingen zoals de inhoud van de afgeluisterde telefoongesprekken en de uitlezing van inbeslaggenomen gsm-toestellen. Dit weerlegt de bewering van K.M.(‘J.’) dat hun belastende verklaringen louter zijn ingegeven door hun betrachting om als slachtoffer van mensenhandel een verblijfsstatuut in België te verkrijgen.

Het is voor de beoordeling van de schuld van K.M.(‘J.’) aan de telastlegging H volstrekt irrelevant dat verschillende betrokkenen na haar arrestatie van gsm-nummer veranderden. Dat sommigen op vandaag nog steeds actief zouden zijn in de prostitutie, is eveneens zonder relevantie en ontkracht de bovenstaande vaststellingen niet.

De telastlegging H is bewezen zowel voor K.M.(‘J.’) als voor D.M.(S.).

10.3 Zoals hoger al aangegeven, maakte de criminele organisatie gebruik van bedreigingen, geweld en listige kunstgrepen om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken. Het hof verwijst onder meer naar de voodoo-rituelen waaraan N.C.U. en B.C.C. werden onderworpen.

De beklaagden O.O.P. en I.F.P. waren wetens en willens betrokken bij de criminele organisatie, zodat de telastlegging I voor hen bewezen is.

Voor O.O.P. moet de incriminatieperiode worden beperkt tot de periode van 1 november 2018 tot en met 6 februari 2020.

Zoals hoger besproken, is het niet bewezen dat de voor B.C.C. bewezen verklaarde telastleggingen A.7 en A.8 daden van deelneming waren aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie. Het is evenmin bewezen dat ze op enige andere wijze betrokken was bij de criminele organisatie waarvan K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) de leiders waren. Het hof spreekt haar dan ook vrij voor de telastlegging 1.

11. Straftoemeting

De voor de beklaagden bewezen verklaarde telastleggingen zijn voor elk van hen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen telkens een straf toepast, met name de zwaarste (art. 65, eerste lid Strafwetboek).

K.M.(‘J.’), D.M.(S.), O.O.P. en B.C.C. hebben een blanco strafregister. I.F.P. werd twee keer veroordeeld voor misdrijven in het verkeer. Daarnaast veroordeelde de correctionele rechtbank te Antwerpen hem bij vonnis van 4 maart 2019 tot een werkstraf van 80 uren voor onder meer witwassen.

Het hof tilt zeer zwaar aan de door de beklaagden gepleegde misdrijven. Elk van hen maakte op een grove manier misbruik van de kwetsbare positie waarin de slachtoffers zich (onder meer) als gevolg van hun illegale verblijfstoestand bevonden en werkte mee aan hun seksuele uitbuiting. Elk van de beklaagden had maar een doel voor ogen: zoveel mogelijk winst maken ten koste van de slachtoffers.

K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) speelden in dit alles de grootste rol. De eerste deinsde er zelfs niet voor terug om twee jonge Nigeriaanse vrouwen naar België te laten smokkelen, opdat ze hier hun prostitutie kon exploiteren. In weerwil van wat K.M.(‘J.’) wil laten uitschijnen, is het niet zo dat de slachtoffers in werkelijkheid niets anders dan vriendinnen waren waaraan ze escorteopdrachten doorgaf die ze zelf niet kon uitvoeren.

Het is frappant dat B.C.C., zelf een van de slachtoffers, op een bepaald ogenblik het misbruik gepleegd door K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) is beginnen te kopiëren.

K.M.(‘J.’) is 32 jaar oud en heeft twee jonge kinderen. Ook D.M.(S.) is 32 jaar oud en heeft een jong kind. De relatie die ze had met O.O.P. is beëindigd. O.O.P. verblijft in het Verenigd Koninkrijk.

B.C.C. is bijna 28 jaar oud. I.F.P. is 24 jaar en woont samen met zijn vriendin en heeft een dochtertje van een jaar oud. Hij heeft een vaste job als magazijnier.

Aan de beklaagden moeten de hierna bepaalde gevangenisstraffen en geldboeten worden opgelegd. Bij het bepalen van de omvang van deze sancties houdt het hof rekening met het aandeel van elk van hen in de hen te last gelegde feiten.

Het hof verleent geen uitstel voor deze straffen, noch staat het andere gunstmaatregelen zoals de werkstraf of opschorting toe.

De effectieve gevangenisstraffen en maatregelen hebben niet op onevenredige wijze de sociale declassering van de beklaagden tot gevolg, en belemmeren evenmin op een disproportionele manier hun sociale reclassering. Aan de beklaagden gunsten toestaan zoals straffen met uitstel, zou hen er onvoldoende toe aanzetten geen dergelijke misdrijven meer te plegen.

De geldboete moet voor elke beklaagde met 70 deciemmen worden verhoogd. Met toepassing van artikel 433octies, laatste lid Strafwetboek (in het geval van K.M.(‘J.’), D.M.(S.), O.O.P., I.F.P.) en artikel 433septies, laatste lid Strafwetboek

(in het geval van B.C.C.) moet ze worden vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraffen zetten de beklaagden er voldoende toe aan om de hen respectief opgelegde geldboete te betalen.

De ontzetting van de beklaagden uit de rechten vermeld in artikel 31, eerste lid Strafwetboek gedurende de hierna bepaalde termijnen, moet de samenleving bijkomend beschermen (art. 433novies, § 1 Strafwetboek).

12. Verbeurdverklaring

12.1 Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen, zoals hoger weergegeven. Het betreft meer bepaald:

- 116.040 euro voor K.M.(‘J.’);
- 46.040 euro voor D.M.(S.).

Aan de toepassingsvoorwaarden van artikel *43bis* Strafwetboek is voldaan.

Omdat het niet aanvaardbaar is dat de beklaagden in het bezit blijven van de opbrengst van de door hen gepleegde misdrijven, beval de eerste rechter terecht de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen.

12.2 N.C.U. verklaarde bij verhoor op 2 september 2020 dat ze 50.000 euro aan K.M.(‘J.’) betaalde voor haar overbrenging vanuit Nigeria naar België. B.C.C. stelde hiervoor 20.000 euro te hebben betaald.

Het exact aantal escorteopdrachten dat beiden uitvoerden voor de beklaagden, na aflossing van hun "*schulden*" voor de overtocht, kan niet worden achterhaald. Wel blijkt uit de dossiergegevens dat beide slachtoffers zeer veel opdrachten uitvoerden en dat voor vele opdrachten meer dan 200 euro werd betaald. Daarvan moesten ze minstens de helft afstaan. In de berekening van het openbaar ministerie zijn de opbrengsten van de opdrachten uitgevoerd door E.L., E.C. en G.F. nog niet verrekend.

Rekening houdend met deze gegevens en met de lange periode waarin de misdrijven werden gepleegd, meent het hof dat de vermogensvoordelen voor K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) minstens moeten worden geraamd op de door het openbaar ministerie vooropgestelde bedragen.

Om de beklaagden geen onredelijk zware straf op te leggen, herleidt het hof deze bedragen tot 70.000 euro voor K.M.(‘J.’) en tot 35.000 euro voor D.M.(S.).

Het gaat om het equivalent bedrag van de gerealiseerde vermogensvoordelen, nu deze niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde beklaagde. De verbeurdverklaring heeft dus betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag.

Overeenkomstig artikel *43bis*, derde lid van het Strafwetboek wijst het hof 10.000 euro van het voor K.M.(‘J.’) verbeurdverklaarde bedrag en 10.000 euro van het voor D.M.(S.) verbeurdverklaarde bedrag toe aan de burgerlijke partij N.C.U..

13. Kosten, bijdragen, vergoeding - overtuigingsstukken

13.1 K.M.(‘J.’) en D.M.(S.) zijn hoofdelijk gehouden tot de helft van de kosten van de strafvordering, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald. O.O.P., B.C.C. en I.F.P. zijn hoofdelijk gehouden tot de andere helft.

Het hof veroordeelt de beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof elke beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 52,42 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof elke beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 december 2021 na indexatie 22 euro bedraagt.

13.2 Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter over de overtuigingsstukken.

14. Burgerlijke vorderingen

14.1 De burgerlijke partij N.C.U. vordert een schadevergoeding van K.M.(‘J.’), O.O.P., B.C.C. en U.B..

De beklaagden K.M.(‘J.’), D.M.(S.) en O.O.P. zijn met toepassing van artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek gehouden om de schade te vergoeden die de burgerlijke partij heeft geleden als gevolg van de voor hen bewezen verklaarde misdrijven van de telastleggingen A.1 en B.1 en die door deze beklaagden gepleegde fouten uitmaken.

Daarnaast is K.M.(‘J.’) gehouden om de door de burgerlijke partij geleden schade te vergoeden die het gevolg is van de bewezen telastleggingen C.1 en D.

14.2 De eerste rechter veroordeelde K.M.(‘J.’), D.M.(S.) en O.O.P. (net als B.C.C., O.R., B.A., A.A. en U.B.) *in solidum* om aan N.C.U. een moreel en materieel vermengde schadevergoeding van 25.000 euro te betalen, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten, en een rechtsplegingsvergoeding van 3.600 euro.

Daarnaast veroordeelde de eerste rechter K.M.(‘J.’) nog eens afzonderlijk om aan de burgerlijke partij een moreel en materieel vermengde schadevergoeding van 1.000 euro te betalen, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten.

De burgerlijke partij stelt in conclusies cijfermatig in de beslissing van de eerste rechter te berusten en vraagt om het eerste vonnis te bevestigen.

Bij gebrek aan hoger beroep op burgerlijk gebied door de beklaagde B.C.C., heeft het hof niet meer te oordelen over de veroordeling door de eerste rechter van deze beklaagde tot het betalen van een schadevergoeding aan de burgerlijke partij N.C.U.. Deze beslissing behoort niet tot de saisine van het hof.

Voor zover gericht tegen U.B. houdt het hof de beslissing aan, tot er over het hoger beroep van deze beklaagde zal worden beslist.

14.3 Het is ook voor het hof bewezen dat N.C.U. morele en materiële schade heeft geleden als gevolg van haar seksuele uitbuiting door K.M.(‘J.’), D.M.(S.) en O.O.P..

De schadevergoeding die deze beklaagden hoofdelijk verschuldigd zijn, kan enkel betrekking hebben op de telastleggingen A.1 en B.1, nu alleen K.M.(‘J.’) wordt schuldig verklaard aan de telastlegging C.I. De burgerlijke partij vraagt niet dat K.M.(‘J.’) nog eens afzonderlijk zou worden veroordeeld tot een vergoeding voor de schade die het gevolg is van de telastlegging C.I.

Rekening houdend met de duur van de feiten en de grote impact die deze feiten ongetwijfeld hebben gehad op het mentaal welzijn van de burgerlijke partij, begroot het hof de morele schade als gevolg van de telastleggingen A. 1 en B.1 bij gebrek aan meer concrete gegevens in billijkheid op 5.000 euro.

Zoals hoger besproken, moest de burgerlijke partij de helft van wat de klanten voor de escorteopdrachten betaalden, afgeven aan haar opdrachtgevers. De andere helft diende ze te gebruiken voor de aflossing van haar schuld van 50.000 euro aan K.M.(‘J.’) voor haar overbrenging.

De prostitutie van de burgerlijke partij werd uitgebuit en zij werd seksueel uitgebuit. De door de beklaagden door middel van die uitbuiting achtergehouden inkomsten vormen de schade van de burgerlijke partij die het gevolg is van deze feiten en maakt voor de burgerlijke partij vergoedbare materiële schade uit. Het staat voor het hof vast dat deze (minimaal) 20.000 euro moeten hebben bedragen.

De beperking van de incriminatieperiode voor de telastleggingen A.1 en B. 1 voor de beklaagde O.O.P. heeft niet tot gevolg dat hij gehouden zou zijn tot een beperktere schadevergoeding. Zijn mededaderschap tijdens de voor hem bewezen periode rechtvaardigt zijn hoofdelijke veroordeling tot het schadebedrag van 25.000.

Wat de morele en materiële schade als gevolg van de telastlegging D betreft, herleidt het hof het door de burgerlijke partij gevorderde bedrag tot 500 euro. K.M.(‘J.’) sloeg de burgerlijke partij over het hele lichaam met een bezemsteel, maar het blijkt niet dat dit heeft geleid tot arbeidsongeschiktheid. De burgerlijke partij legt geen stukken voor waaruit blijkt dat zij als gevolg van deze slagen een bril moet dragen.

Aan de burgerlijke partij komen gerechtelijke interesten toe, zoals hierna bepaald.

14.4 Met toepassing van artikel 162bis, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklaagde, deze beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

De burgerlijke partij vorderde voor de eerste rechter een schadevergoeding van in totaal 80.060 euro, zodat haar een rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg toekomt van 3.600 euro, het basisbedrag voor vorderingen tussen 60.000,01 en 100.000 euro.

Aangezien ze het hof vraagt om het eerste vonnis op burgerlijk gebied te bevestigen en ze in hoger beroep dus een schadevergoeding van 25.000 euro vordert, bepaalt het hof de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep op 2.600 euro, het geïndexeerde basisbedrag voor vorderingen tussen 20.000,01

euro en 40.000 euro.

14.5 De beklaagde K.M.('J.') is met toepassing van artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek gehouden om de schade te vergoeden die de burgerlijke partij E.L. heeft geleden als gevolg van de voor hen bewezen verklaarde misdrijven van de telastleggingen A.4 en B.4 (telkens zonder de verzwarende omstandigheid "*geweld/dwang*") en die door de beklaagde gepleegde fouten uitmaken.

Net zoals voor de eerste rechter vordert de burgerlijke partij voor het hof een morele en materieel vermengde schadevergoeding van 12.000 euro, te vermeerderen met vergoedende en gerechtelijke interesten. Daarnaast vraagt ze een voorbehoud voor toekomstige schade.

14.6 Net als de andere slachtoffers, diende E.L. de helft van wat de klanten haar voor de escorteopdrachten betaalden, af te geven aan K.M.('J.').

Het exacte aantal opdrachten dat de burgerlijke partij voor K.M.('J.') uitvoerde, kan niet worden achterhaald, maar ze gaf bij verhoor aan dat het er in elk geval veel waren. Er is geen reden om aan te nemen dat de gemiddelde opbrengst van een escorteopdracht voor E.L. lager was, dan dit het geval was voor bijvoorbeeld N.C.U..

Het staat voor het hof vast dat de langdurige seksuele uitbuiting een negatieve impact heeft gehad op het welzijn van E.L., zodat bewezen is dat ze ook morele schade heeft geleden.

Rekening houdend met deze gegevens en bij gebrek aan objectieve elementen die een meer concrete begroting mogelijk maken, begroot het hof de morele en materieel vermengde schadevergoeding voor E.L. op 12.000 euro.

Dit bedrag moet nog worden vermeerderd met de vergoedende en de gerechtelijke interesten zoals hierna bepaald. De eerste rechter kende vergoedende interesten toe van 1 juli 2017 tot de datum van het vonnis, en vanaf dan gerechtelijke interesten. De burgerlijke partij vraagt het hof om de gerechtelijke interesten toe te kennen op de hoofdsom en de vergoedende interesten samen. Dit impliciet incidenteel beroep is gegrond.

In het kader van haar seksuele uitbuiting maakte de beklaagde ook misbruik van de identiteitsgegevens van de burgerlijke partij. Terecht vordert de burgerlijke partij dat haar voorbehoud wordt verleend voor eventuele toekomstige schade die daarvan het gevolg zou zijn. Enige andere toekomstige schade wordt daarentegen niet aannemelijk gemaakt.

14.7 Het hof veroordeelt de beklaagde om aan E.L. een rechtsplegingsvergoeding te betalen van 1.320 euro voor de procedure in eerste aanleg, het

basisbedrag voor vorderingen tussen 10.000,01 en 20.000 euro. Voor de procedure in hoger beroep is dit na indexatie 1.430 euro.

14.8 Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om de (overige) burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden (art. 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering).

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering;
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen en de beslissing over de overtuigingsstukken;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt: op strafgebied:**

verbetert de telastlegging C.2 zoals hoger in randnummer 5.5.2 van dit arrest vermeld;

spreekt de beklaagde **K.M.(‘J.’)** vrij voor de telastleggingen A.6 en B.6, maar verklaart haar schuldig aan de telastleggingen A.4 en B.4 (telkens zonder de verzwarende omstandigheid "*geweld/dwang*"), C.1 en C.2 (zoals verbeterd) en de telastlegging H;

veroordeelt de beklaagde K.M.(‘J.’) voor de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4 (zonder de verzwarende omstandigheid "*geweld/dwang*"), A.5, B.1, B.2, B.3, B.4 (zonder de verzwarende omstandigheid "*geweld/dwang*"), B.5, C.1, C.2 (zoals verbeterd), D en H samen tot een **gevangenisstraf van zeven jaar** en een **geldboete van 1.000 euro x vijf slachtoffers of 5.000 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 40.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde K.M.(‘J.’) de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van de **vermogensvoordelen** uit de bewezen misdrijven, namelijk voor een equivalent bedrag van 70.000 euro en **wijst** 10.000 euro hiervan **toe aan de burgerlijke partij** N.C.U.;

verklaart de beklaagde K.M.(‘J.’) voor een periode van tien jaar ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid Strafwetboek bepaalde rechten, met name het recht om:

- 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- 6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

spreekt de beklaagde **D.M.(S.)** vrij voor de telastleggingen A.6 en B.6, maar verklaart haar schuldig aan de telastleggingen A.1, A.2, A.5, B.1, B.2, B.5 en H;

veroordeelt de beklaagde D.M.(S.) voor de telastleggingen A.1, A.2, A.5, B.1, B.2, B.5 en H samen tot een **gevangenisstraf van vijf jaar** en een **geldboete van 1.000 euro x drie slachtoffers of 3.000 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 24.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde D.M.(S.) de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van de **vermogensvoordelen** uit de bewezen misdrijven, namelijk voor een equivalent bedrag van 35.000 euro en **wijst** 10.000 euro hiervan **toe aan de burgerlijke partij** N.C.U.;

verklaart de beklaagde D.M.(S.) voor een periode van tien jaar ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid Strafwetboek bepaalde rechten, met name het recht om:

- 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- 6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

verbetert de incriminatieperiode voor de telastleggingen A.1, A.2, B.1, B.2 en I voor de beklaagde **O.O.P.** naar *"van 1 november 2018 tot en met 6 februari 2020"*;

verklaart de beklaagde O.O.P. schuldig aan de voor hem verbeterde telastleggingen A.1, A.2, B.1, B.2 en I;

veroordeelt de beklaagde O.O.P. voor deze telastleggingen samen tot een **gevangenisstraf van twee jaar** en een **geldboete van 1.000 euro x twee slachtoffers of 2.000 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 16.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verklaart de beklaagde O.O.P. voor een periode van vijf jaar ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid Strafwetboek bepaalde rechten, met name het recht om:

- 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

verbetert de telastlegging A.8 voor de beklaagde B.C.C. zoals hoger in randnummer 8.4 van dit arrest vermeld;

spreekt de beklaagde B.C.C. vrij voor de telastleggingen A.1, B.1 en 1;

verklaart de beklaagde B.C.C. schuldig aan de telastleggingen A.7 (zonder de verzwarende omstandigheid "gewoonte" en "deelneming aan een criminele organisatie"), A.8 (zonder de verzwarende omstandigheden), B.7 en B.8 (zonder de verzwarende omstandigheden);

veroordeelt de beklaagde B.C.C. voor de bewezen telastleggingen samen tot een **gevangenisstraf** van **drie jaar** en een **geldboete van 1.000 euro x twee slachtoffers of 2.000 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 16.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verklaart de beklaagde B.C.C. voor een periode van tien jaar ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid Strafwetboek bepaalde rechten, met name het recht om:

- 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- 6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

verklaart de beklaagde I.F.P. schuldig aan de telastleggingen A.2 (zonder de verzwarende omstandigheden "*geweld/dwang*¹¹ en "*gewoonte*¹¹), B.2 (zonder de verzwarende omstandigheid "*geweld/dwang*¹¹) en I;

veroordeelt de beklaagde I.F.P. voor deze telastleggingen samen tot een **gevangenisstraf** van **een jaar** en een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 8.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verklaart de beklaagde I.F.P. voor een periode van vijf jaar ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid Strafwetboek bepaalde rechten, met name het recht om:

- 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd u it te oefenen;
- 6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

veroordeelt de beklaagden K.M.('J.'), D.M.(S.), O.O.P., B.C.C. en I.F.P. elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden K.M.('J.'), D.M.(S.), O.O.P., B.C.C. en I.F.P. elk tot betaling van een bedrag van 52,42 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden K.M.('J.'), D.M.(S.), O.O.P., B.C.C. en I.F.P. elk tot betaling van een bijdrage van 22 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden K.M.('J.') en D.M.(S.) hoofdelijk tot de helft van de kosten van de strafvordering, en de beklaagden O.O.P., B.C.C. en I.F.P. hoofdelijk tot de andere helft, voor het openbaar ministerie begroot op 21.117,65 euro in eerste aanleg en 3700,29 euro in beroep;

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklaagden K.M.('J.'), D.M.(S.) en O.O.P. hoofdelijk om aan de burgerlijke partij **N.C.U.** een schadevergoeding van 25.000 euro te betalen, vermeerderd met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke interestvoet vanaf de dag van dit arrest tot de dag van betaling;

beslist dat de veroordeling hiervoor ten voordele van de burgerlijke partij moet worden toegerekend op de hiervoor bevolen toewijzing voor een bedrag van in totaal 20.000 euro aan deze burgerlijke partij van de voor K.M.('J.') en D.M.(S.) verbeurdverklaarde vermogensvoordelen;

veroordeelt de beklaagde K.M.('J.') om aan de burgerlijke partij N.C.U. een schadevergoeding van 500 euro te betalen, vermeerderd met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke interestvoet vanaf de dag van dit arrest tot de dag van betaling;

veroordeelt de beklaagden K.M.('J.'), D.M.(S.) en O.O.P. hoofdelijk tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 3.600 euro in eerste aanleg en 2.600 in beroep;

houdt de beslissing over de vordering van de burgerlijke N.C.U. tegen de beklaagde U.B. aan;

veroordeelt de beklaagde K.M.('J.') om aan de burgerlijke partij **E.L.** van een schadevergoeding van 12.000 euro te betalen, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 1 juli 2017 tot de dag van dit arrest, vanaf dan meer de gerechtelijke intresten op de hoofdsom en vergoedende interesten samen tot de dag van betaling, telkens aan de wettelijke intrestvoet;

verleent de burgerlijke partij E.L. voorbehoud voor toekomstige schade zoals hoger in dit arrest gespecificeerd;

veroordeelt de beklaagde K.M.('J.') tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.320 euro in eerste aanleg en 1.430 euro in beroep;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Kosten eerste aanleg:

€ 21.117,65

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 306,00
Afschriften akten HB:	€ 27,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€210,00
Dagv. 1e bekl. K.M.('J.') (gev.):	€ /
Dagv. 2e bekl. D.M.(S.) (à OM):	€ /
Dagv. 3e bekl. O.O.P. (à OM):	€ /
Dagv. 4e bekl. B.C. (à OM):	€ /
Dagv. 5e bekl. I.F.P.:	€26,68
Dagv. 1e BP N.:	€26,91
Dagv. 2e BP E.L.:	€ 26,91
Afschr. Arr. VVI K.M.('J.')	€ 15,00
Afschr. Arr. VVI B.C.:	€ 15,00
Bijkomende facturen:	€ 2710,40
	€ 3363,90
+ 10 %:	€ 336,39
Totaal :	€ 3700,29

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer M.B., als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer B.M. en plaatsvervangend magistraat A.B. in openbare rechtszitting van 4 februari 2022 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter M.B., in aanwezigheid van E.J., advocaat-generaal, met bijstand van griffier M.L..

M.L. B.A. B.M. M.B